

Šajā numurā lasiet:

STINGRI JĀNOSTĀJAS GAISMAS PUSĒ

Saruna ar LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu

→ 2. lpp.

DEKOLONIZĀCIJA – valsts drošības garants

Saruna ar Latvijas Universitātes
profesoru, habilitēto tiesību zinātni
doktoru Juri Bojāru

→ 3. lpp.

12.MARTA TERORAKTS VĒL ARVIEN NAV ATKLĀTS

→ 5. lpp.

KĀ NOVĒRST KRIMINOĢĒNO SITUĀCIJU LATVIJĀ?

→ 8. lpp.

LASĪTĀJU VĒSTULES

PALDIES PAR RAKSTU “GANGRĒNA, CĒRMES UN LENTEŅI”!

Izlasot laikraksta “DDD” šā gada 4. numuru, vēlos pateikties. Paldies! Īpaši par “sarkanos svešķermeņus” atmaskojošo Gardas kunga rakstu “Gangrēna, cērmes un lenteņi”, kurā lietas sauktas to īstajos vārdos. Ļoti noderīgi ir arī “DDD” pielikumi krievu valodā – tā tiem ātrāk “pieleksi”! Lai izdodas!

Ar cieņu,
Eva Bule

OKUPANTU AUTOPARKS

Dažādas pārdomas rodas publicētā “okupantu autoparks” saraksta lietā. DP tagad vajā oriģinālos saraksta publicētājus, absolūti neņemot vērā, ka agresīvā krievu autovadītāju braukāšana pa Rīgas ielām ar aizliegto PSRS simboliku savukārt ir izteikta un krasa “etniskā naida kurināšana” pret latviešiem.

Vai pārmaiņas pēc šoreiz nebūtu vietā latviešiem tiesiski vērsties pret sarakstā minētajiem autovadītājiem?

Daudz laba vēlot,

Laimonis Holms
Argentīnā

TIKSIMIES 16.MARTA GĀJIENĀ!

Kā katru gadu 16.martā, pulksten 10:00 Doma baznīcā notiks dievkalpojums, pieminot varonīgos latviešu leģionārus.

Pulksten 11.00 sāksies gājiens no Doma laukuma uz Brīvības pieminekli, lai latviešu tautas brīvības simbola pakājē godinātu leģionārus un apliecinātu, ka latviešu nācija nav zaudējusi savu varoņgaru un turpina cīņu pret okupantiem. Ateroties leģionāru cīņas pret sarkanajiem fašistiem, pieprasīsim Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju!

LNF priekšsēdētāja

Aivara Gardas komentārs:

Šis “DDD” numurs iznāk tieši pirms 16.marta. Vēlu ikvienam rast sevi drosmi un doties gājienā uz Brīvības pieminekli, lai parādītu protestu valdošajai politiski-ekonomiskajai varzai. Ja mēs tagad paliksim mājās, mūsu tautai būs aizvien grūtāk. Cilvēkiem jāsaprot, ka arī ekonomiskās grūtības ir tikai tādēļ, ka esam garīgi izlaidušies.

Lasiet interviju ar Aivaru Gardu 2.lpp.

LATVIJAS IEKAROŠANA BEZ KARASPĒKA

Saruna ar Latvijas Kredītņēmēju apvienības (LAKRA)
valdes priekšsēdētāju Aināru Gorenko

Turpinājums no
iepriekšējā numura

VALSTI IZSPIEŽ KĀ CITRONU

DDD: Jūsuprāt, kur ir loģika – tagad izžmiegs no Latvijas pēdējos pilienus kā no citrona, bet kas būs tālāk? Pelnīt no mums jau vairs neko nevarēs.

Ainārs Gorenko: Nekas nenotiks. Banķieriem tiks aktīvi, viņi aizvērs savas filiāles, un viss. Nekas nemainīsies. Bankām ir maksimāli jāsavāc aktīvi un ...

DDD: Paskaidrojiet lasītājiem, kas ir šie “aktīvi”?

A.G.: Aktīvi ir nauda, nekustamie īpašumi, viss, kas ir jūsu mājās, – datori, televizori, gultas utt. Pēc likuma ir tā, ka jums tiek atstāti divi bikšu pāri, gultasvieta, krēsls. Lielos vilcienos var teikt, ka esat *bonzis* ar gultasvietu un krēslu. Jums nebūs savas dzīvesvietas, jo pašvaldības sociālās mājas nepiedāvās. Jums būs kaut kas jāirē vai

jādživo kartona kastē.

Bet, protams, šobrīd neviens normāls cilvēks savu īpašumu nepārdod, jo cena ir pati zemākā.

DDD: Tad, kāpēc bankas spiež pārdot īpašumus?

A.G.: Tāpēc, ka viņu meitas uzņēmumi šos īpašumus pērk. Tātad viņi paši tos nopērk un pēc kādiem

Mūsu finansisti ir apņēmīgi, ka pie tāda scenārija bankas Latvijā piecu gadu laikā gūs 400 procentu peļņu.

Man ir pārmetuši, ka esmu pesimists. Es neesmu pesimists, bet tieši pretēji – esmu pārāk liels optimists. Šobrīd esmu pārāk informēts optimists, jo vēl ceru,

ja “izmeta” ārā. Tas ir pretēji loģikai un attiecīgi ir ļoti kaitīgi arī mūsu valsts ekonomikai.

VARAS MĒSLAINE

DDD: Atliek secināt, ka valsts vara, ministri, deputāti lobē šauras finansu intereses, ārvalstu bankas un nestrādā savas tautas labā?

Ainārs Gorenko: Jā, viennozīmīgi! Viņi to vienmēr ir darījuši, un tagad tas skaidri redzams.

Nemot no SVF kredītu, viņi arī ir strādājuši pret valsti. Tāpat, maksājot Parex bankas parādu, tie ir strādājuši pret valsti – viņi ir darbojušies vien pāris konkrētu cilvēku interesēs. Patiesībā jājautā, kādēļ mums būtu jāglābj kaut kāds finanšu bizness, vienlaikus zem ūdens padzenot praktiski visus Latvijas mini uzņēmumus, tostarp arī visus valsts iestādēs strādājošos cilvēkus?

Turpinājums 6. lpp.

Ainārs Gorenko:
“Latvijā var ļoti ātri, vienas nakts laikā, pieņemt iznīcinošus likumus.”

ka mums ir iespēja šo situāciju mainīt.

Tāpat LAKRA ir ierosinājusi arī korekcijas attiecībā uz galvotājiem, kas noteiktu, ka viņi kredītņēmēja bankrota gadījumā tiktu atbrīvoti no saistībām, jo vairs nav parāda – līdz ar to nav par ko galvot. Arī to Tieslietu ministri-

pieciem gadiem pārdos par trīskāršu cenu attiecībā pret šodienas cenu.

Atvadu vārdi Andim Lūsiņam

Cienā un piemiņā noliecot galvas, paziņojam, ka šā gada 20.februārī Aizsaulē ir aizgājis Latvijas Nacionālās frontes biedrs, aizsargs un publicists Andis Lūsiņš, ko latviešu tauta pazina kā Koknesi – grāmatas "Tautu tiesības" autoru.

Latviešu tautas, bet arī daudzu citu tautu tiesību atjaunošanai un realizācijai.

Latvijas Nacionālās frontes un izdevniecības "Vieda" kolektīvs dalās siltā piemiņā ar visiem Anda Lūsiņa tuviniekiem, draugiem un domubiedriem.

Lai Tev Gaismas pilns un straujš Augšupceļš, Koknesi! Atvadāmie ar Steidzītes Freibergas veltījumu:

Koknesim

"TAUTU TIESĪBAS" ver vaļā vārtus –
Uguns vārdi Patiesību pauž.
Lai reiz ieraudzītu Ausmas sārtus,
Tautai tumsas vara jāsalauž.
Koknesis ar patiesības vārdiem,
Lika tautai gudru ceļu iet –
Stingru tvērienu, ne pirkstiem vāriem,
Var vien Patiesības troni sliet...
Nes nu tālāk, Koknesi, šo Gaismu,
Ko mums devi – daļu dodam līdz...
Lai nav Tālā ceļā tumsas baismu,
Lai ir sudrabots Tās dienas rīts!

LNF, "Vieda" un "DDD"

VĒSTULE

ESMU APKOPOJIS PARTIJU RIEBEKLĪBAS

Izpētot Jūsu nostāju un vēl vairāk apgūstot informāciju par Latvijā notiekošajiem procesiem, pat muļķim būtu jāklūst skaidram, ka nekas nenotiek tā, kā latvieši būtu vēlējušies, un tie, kas stāvēja barikādēs un no sirds cīnījās par neatkarību, ir vilušies vēl vairāk. Viss, pietiek, latvieti, mosties no letarģiskā miega, aptver, ka esi kā marionete, ar kuru manipulē tie, kurus savas tuvredzības dēļ esi tam it kā deleģējis! Laiks saprast, ka nedrīkst un pietiek ciest no politiķu absurdajiem rīcībām! Tādēļ, ka latvietim atmiņa ir par īsu, internetā esmu speciāli apkopojis dažādu partiju riebeklības, lai ar tām varētu iepazīties pirms 10.Saeimas vēlēšanām.

Skatieties: <http://10saeima.tk/>

Ar cieņu,

"Students", "10saeima.tk" autori

STINGRI JĀNOSTĀJAS GAISMAS PUSĒ

Saruna ar LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu

JĀIEMĀCAS ATPAZĪT UN CĪNĪTIES PRET IENAIDNIEKIEM

DDD: Iepriekšējā laikraksta numurā bija publicēts jūsu raksts "Gangrēna, cērmes un lenteņi". Vācijā dzīvojošais mācītājs **Kārlis Zuika** sarunā pa tālruni neslēpa sajūsmu par tajā publicētajām domām un uzdrošināšanos okupantus salīdzināt ar cērmēm un lenteņiem, bet pašmāju nodevējus nosaukt par gangrēnu.

Aivars Garda: Vēlos pateikties Kārlim Zuikam par pozitīvo vērtējumu. Tas liecina, ka ir mācītāji, kas saprot lietu būtību. Esmu saņēmis arī citu lasītāju atsauksmes. Daži domā, ka raksts ir pārāk skarbs, ka varbūt nevajadzēja okupantus salīdzināt ar cērmēm un lenteņiem.

Kāpēc vispār šādu rakstu rakstīju? Par šīm lietām jārunā valsts vadītājiem un jānāca tauta, kura labprāt arī mācās. Tādēļ vadītājam ir jābūt Dieva dotam. Tā ir tautas laime, ja Augustākie spēki sūtījuši tai Vadoņi. Diemžēl tā notiek ļoti reti.

Latviešu tautai par nelaimi vismaz pēcatmodas laikā tai bijuši slikti valsts vadītāji. Gan Valsts prezidenta, gan Saeimas priekšsēdētāja, gan Ministru prezidenta posteņos bijuši nederīgi cilvēki. Tā vietā, lai audzinātu latviešu tautai pareizus priekšstatus par to, kas ir labs un kas slikts, viņi visu sagrieza kājām gaisā. Būtībā valsts vadītāji iestājās, ka "cērmes" un "lenteņi" jāmīl un jābaro, ka tiem jāpiešķir pilsonība. Latviešu tauta ir iedzīta apjukumā, jo Atmodas sākumā cilvēki cerēja, ka "cērmes" un "lenteņus" likumīgā veidā padzīs no Latvijas.

Kamēr kaimiņš ir vienkārši kaimiņš, tas ir jācieina un jācenšas ar viņu draudzēties. Tas attiecas gan uz dzīvokļa vai mājas, gan uz valsts kaimiņiem. Taču tiklīdz kaimiņš nāk iekšā kā zaglis un varmāka, pret viņu vairs nevaram būt draudzīgi. Tautai ar propagandas palīdzību jau laikus jāiemāca, kas jādara, ja kaimiņš neaicināts un nelūgts pēkšņi varmāciņā bāžas virsū. Ikvienam jāzina, ka tajā gadījumā kaimiņš kļūst par ienaidnieku – viņš kļūst par svešķermeni, parazītu, kas vēlas iedzīvoties uz mūsu rēķina.

Kādēļ vispār kāds iebrūk? Tikai tādēļ, lai izsūktu mūsu dzīvības spēkus, aizņemt mūsu dzīves telpu, izmantotu mums piederošos resursus, bet mūsu tautas kultūru aiz-

stātu ar savu nekultūru. Kurš gan var teikt, ka okupanti latviešiem atnesuši kultūru?! Viņi lamājas rupjiem vārdiem un nemāk uzvesties, piemēram, Rīgas mēru Nilu Ušakovu par to pat tiesās. Diemžēl mūsu tauta arī tādēļ degradējas.

Jāsaprot ļoti elementāras lietas. Katra māte un tēvs, ja bērns ņem mutē ko sliktu, saraucot degunu, viņam saka: "Fui, kaka!" Tā bērnam tiek iemācīts, ka tas ir kas slikts. Arī tauta ir jānāca, ka tad, ja mūsu zemē iebrūk okupanti, viņi jādēvē par mēslēm. Tieši tādi viņi arī ir, jo iebrukt otra mājās nav cienīgi. Nevar rīkoties tā kā mūsu nodevēgās pēcatmodas valsts amatpersonas, kuras

mācījušas un joprojām māca tautu sadzīvot kopā ar mēslēm. Manuprāt, vajadzētu pieņemt likumu, kas noteiktu, ka šādas amatpersonas uz vietas jānošauj. Par tām šausmām, ko tās ir sastrādājušas, sagrozot latviešu nācijai smadzenes, mīkstāku sodu nevaru iedomāties.

Ar visu lielvalstu – ASV un Eiropas – palīdzību latviešu tautai ir tā sagrozītas smadzenes, ka vairums uzskata, ka pretīgās cērmes un lenteņi ir nevis jāpadzen, bet jāintegrē. Latvieši pat savā starpā strīdas, pārmetot tiem, kuri saprot lietu būtību, ka nevar okupantus saukt par cērmēm un lenteņiem. Kas gan cits, ja ne riebiņi tārpī, ir šie iebrucēji? Lai tie latvieti, kuri satraukumiem par maniem izteikumiem, atbild, kas ir okupanti?

Ne tikai Krievija, bet visas pasaules lielvaras ir netaisnas pret latviešiem. Žīdiem atļauj būt nacionālistiem – Izraēlā nacionālisms plaukst un zēl, bet latvieši savā valstī nedrīkst būt nacionālisti.

DDD: Tātad latviešiem vajadzētu beidzot saprast, ka valsts vadītāji, tostarp arī **Zatlers**, kurš šā gada 9.maijā gatavoja braukt uz Maskavu, ir gangrēnas skartā mūsu tautas daļa?

A.G.: Cilvēkiem jāsaprot, ka **Zatlers** turpina iepriekšējo valsts vadītāju nederīgo politiku, pats

kļūstot par tikpat sliktu vadītāju. Viņam stingri jāpārdomā, kas notiks Lielā Apvērsuma jeb Lielās Atnākšanas laikā, kas tuvojās pasaulei. Protams, **Zatlers** braucot 9.maijā, turklāt bez ielūguma, uz Maskavu, kļūst smieklīgs. Viņš parāda, ka tāpat kā **Vaira Viķe-Freiberga** ir cilvēks bez goda un pašcieņas.

SAMIERINĀŠANĀS AR PRETĪGO IR GARA DEGRADĀCIJA

Aivars Garda: Reiz man apzaga dzīvokli. Pārņākot mājās un ieraugot, ka kāds svešs nelietis vārdīties pa manām lietām, mani pārņēma pretīguma sajūta. Tieši šāda pretīguma sajūta jāizjūt visai latviešu tautai, jo pie mums ielauzies zagļi. Jā, okupanti ir zagļi, kas joprojām vajājas pa mūsu zemi. Neklausie-

ties, ka viņi maksā nodokļus, lai nemaksā, bet vācas prom! Tas nav attaisno-

"Spēja pateikt okupantam: "Tu esi pretekļis! Cērme, vācies ar visiem saviem cērmulēniem! Tu mums neesi vajadzīgs!" – ir sacelšanās pret netaisnību."

jums viņu klātbūtnei mūsu mājās, jo mēs viņus nesaucām. Mums labestīgums jābūt tikai pret visu labo, bet pret sliktu – pretīgums.

DDD: Daudzi latvieši vienkārši atrunājas, ka dzīvju tāpat ir tik daudz sliktu lietu, ka negrib vēl sevi apgrūtināt ar domām par okupantiem. Vai, izvairoties no šīm problēmām, cilvēki sevi kaut kā pasargā?

A.G.: Nē, gluži pretēji – viņi degradējas, jo Dievs vēlas, lai mums pret katru parādību būtu pareiza attieksme. Dievs redz visu. Jebkura izvairīšanās mīļmiera labad no taisnīgas attieksmes pret notiekošo, degradē cilvēku, izraisot viņā smadzeņu gangrēnu. Cilvēks paliek stubāks un glēvāks, tātad – nepareizāks. Dievs vēlas, lai mēs kļūtu skaistāki un cēlāki, kļūtu līdzīgi Viņam. Padomājiet, vai Dievam patīk, ka kāda tauta iekaro citu tautu? Atbilde viennozīmīgi ir **nē**. Lai gan iekarotāji, savā laikā arī krustneši, vērsās pie Dieva ar

lūgšanām, Viņš uz tām neatšauca, jo Dievs nekad neatbalsta iekarošanas karus. Arī Latvijā okupanti atrodas pret Dieva Gribo. Okupanti ir šeit tikai latviešu glēvuma dēļ.

DDD: Tad sanāk, ka **brauvīgi apgalvojumi, ka tad, kad patiešām vajadzēs, būsim ierindā, ir tikai glēva atruna?**

A.G.: Sen jau vajadzēja būt ierindā! Mūsu armija arī tiek uzturēta, lai iespējamā Krievijas uzbrukuma gadījumā varētu aizstāvēties. Bet kādēļ Krievijai vajadzētu uzbrukt Latvijai, ja šeit jau ir pilns ar tās okupantiem? Krievijai vairs nav nekādas nozīmes iebrukt. Es drīzāk teiktu, ka mums armija vajadzīga, lai mēs, ja citādi tas nav iespējams, ar varu izdzītu okupantus no savas zemes. Regulārajai armijai un Zemessardzei ir jānāca, ka galvenais ienaidnieks ir civilokupanti jeb kolonizatori.

Pagaidām mēs aicinām ar pretīgumu viņus dabūt laukā no Latvijas. Ja visi latvieši izjustu pretīgumu pret okupantiem, mēs daudz ko panāktu, jo ik dienu izrādīts pretīgums ir liels spēks. Spēja pateikt okupantam: "Tu esi pretekļis! Cērme, vācies ar visiem saviem cērmulēniem! Tu mums neesi vajadzīgs!" – ir sacelšanās pret netaisnību. Ja tautai būtu tāda attieksme, pat ieroči nebūtu vajadzīgi. Taču, ja tauta ir pilnīgi apstulbota, tā ir jāmodina. Protams, es uzņē-

mos nepatīkamu darbu, jo man gluži kā mātei bērnam jāpasaka: "Fui, kaka!"

DDD: Kā jūs vērtējat pēdējā laikā plaši apspriestās "Ceturtais Atmodas tautas armijas" (4ATA) aktivitātes, publikojot no VID iegūtos valsts iestāžu darbinieku algu sarakstus?

A.G.: Visu, kas kalpo latviešu tautas interesēm, mēs atbalstām. Par Ceturtais atmodas spēkiem šo "armiju" pagaidām nevar uzskatīt, jo Jaunā Atmoda ir saistīta ar visas pasaules ekonomiskās sistēmas nomaiņu no kapitālistiskās uz kooperatīvo, psihisko enerģiju un sieviešu kustību. Salīdzinot ar šiem grandiozajiem mērķiem, šis "armijas" darbība pagaidām ir tikai māžošānās, "atmodas" imitācija, bērnu šļupsti. Vēl viens kritērijs – ja par "cērmju", "lenteņu" dekolonizāciju nerunās, tad – čiks uz kociņa. Pēc šiem kritērijiem arī vērtēsim visādus "neo".

Turpinājums 7. lpp.

DEKOLONIZĀCIJA – valsts drošības garantants

Saruna ar Latvijas Universitātes profesoru, habilitēto tiesību zinātņu doktoru **Juri Bojāru**

Turpinājums no iepriekšējā numura

ŠOKĒJOŠS NACIONĀLĀS IDEOLOĢIJAS TRŪKUMS

DDD: Vai piekrītat, ka Latvijas valstī uzkrītoši tiek slāpēta nacionālā ideoloģija?

Juris Bojārs: Par nacionālo ideoloģiju vispār mēs nevaram šeit runāt! Latvijā jau kopš Augstākās Padomes laikiem latviešos netiek ieaudzināts patriotisms, nerunājot ne par to, ka krievus varētu kaut kā "apstrādāt", lai viņiem iemācītu, ko nozīmē cieņa pret Latvijas valsti un latviešu tautu. Bez tam, mēs pat nevaram vienoties par to, vai mācīt, vai nemācīt skolās mūsu valsts vēsturi. Tie taču ir kaut kādi murgi!

Iedomājieties, Universi-

DDD: Bet, vai šie jaunieši, jūsu studenti, topošie juristi, izprot okupācijas seku novēršanas nepieciešamību?

J.B.: Šobrīd tas viņiem nešķiet galvenais, jo, viņuprāt, tā neatkarīgā valsts jau ir, un tiem gribas tajā ieņemt kaut kādu savu vietu – turklāt pēc iespējas ātrāk. Tā teikt, ātrāk kļūt bagātam, tikt pie mājas, mašīnas, smukas sievas... Tas ir it kā dabiski – jaunieši vēlas smelt no gaidāmās dzīves labklājības.

Bet tagad ir tāds kā atvēsināšanās periods, pārvērtēšanas un pārdomu laiks. Ne velti Bibelē aprakstīts, kā Mozus tautu vadāja 40 gadus pa tuksnesi, lai tā aizmirstu, ka pirms tam ir bijuši vergi. Tikai pēc 40 gadu ilgušā pārvērtēšanas perioda viņi nodibināja savu valsti, kura sākumā bija bez stabilām robežām, kamēr tie iekaroja apkārt esošās te-

li pelēkos!" Tas bija ļoti riskanti, par šādu dziesmu varēja nošaut.

DDD: Lūk, tāpēc arī tagad latviešiem ir jāsaprot sevi šīs varena latviešu karavīra gēns!

J.B.: Latvieši ir diezgan taktiski cilvēki, var paciest, bet līdz zināmam līmenim, un tad sākas strēlnieku laiki.

Bet, manuprāt, vispirms vajag iztrenkāt LNNK un izveidot vismaz vienu sakarīgu nacionālu partiju. Tāpat LSDSP vietā, kur tagad blēži ir tikuši pie varas, jārada kaut kas noderīgs. Kad es darbojos LSDSP, tad krievi mani kritizēja, ka esmu nacionālsociālists... Nacionālists ar sociālu ievirzi. Man vienlīga, ko viņi par mani saka.

Paskatieties, uz TV5 Mamikina raidījumu nepārtraukti zvina cilvēki ar ārkārtīgi reakcionāram domām. Es vienreiz tādām zvanītājam raidījumā ieteicu braukt uz Krieviju, jo viņš ienīst tautu, kuras vidū dzīvo. Vai, dievīn, kas tad par vārdiem sekoja!

DDD: Pēdējā laikā daži vietējie politikas "eksperti" jūtas satraukušies, ka arvien vairāk krievvalodīgo pieņem Krievijas pilsonību.

J.B.: Tas nav slikti, ka sākusies viņu pāreja Krievijas pilsonībā, jo tad viņi šeit nebalsos. Lai gan var būt varianti, ka tiem ir divas pases balsošanai gan Latvijā, gan Krievijā... Jau tagad daudziem tā ir.

Es nezinu, cik lielā mērā mūsu Imigrācijas dienests kontrolē šo Krievijas pilsonības iegūšanas procesu. Vai krievi ziņo par tiem Latvijā iedzīvotājiem, kuri pieņēmuši Krievijas pilsonību? Es pieļauju, ka Krievijas vēstniecība varētu arī nepaziņot, un tad ir vissliktākais variants. Vienai daļai Krievijas pilsoņu ir arī Latvijas pilsoņa pase, kas noder brīvai braukāšanai pa Eiropu. Vajadzētu pacelt jautājumu un mūsu valstij pasei, vai tie, kas iegūst Krievijas pilsonību, ir nodevusi Latvijas pases?!

LATVIEŠIEM JĀTURAS PIE IEROČIEM

DDD: Jūsaprāt, vai latviešu nācija izglābsies?

"...galvenais, kas nepieciešams, ir patriotisms, lai zaldāti vispār karotu ar jums, par jums un pakļautos jūsu komandām!"

Juris Bojārs: Jā, bet viss ir atkarīgs no mums pašiem, kā mēs uzvedsimies. Ja iemācīsimies pašī kārtot savas valstiskās lietas, tā būs arī vislielākā politiskā uzvara pār krieviem. Jo labāk sakār-

tosim savu valsti un tautsaimniecību, jo mazāk ievainojami būsīm politikā un jomā.

DDD: Tātad deokupācija un dekolonizācija ir tiesiski realizējams process?

J.B.: Jā, tikai būs problēmas, par kurām esmu runājis iepriekš. Nevar iesaistīties nevienā kaujā, arī politiskajā, iekams nav sakārtota armija. Ja zaldāti nav pabaroti, apģērbti, viņos nav ieaudzīnāta disciplīna, tad no kaujas nekas nesanāks. Un galvenais, kas nepieciešams, ir patriotisms, lai zaldāti vispār karotu ar jums, par jums un pakļautos jūsu komandām!

DDD: Visvairāk nepieciešama tautas izglītošana, lai tā saprot okupācijas seku novēršanas mērķi un no tā neбайдās.

J.B.: Protams, vajadzīga komanda, kas iet par šo mērķi.

DDD: Dažs vēl aizvien, izdzirdot vārdu "dekolonizācija", iežmiedz asti kājstarpē. Piemēram, šis Zatlera izteikums, ka okupācija beidzās tad, kad no šejienes aizgāja pēdējais padomju karaspēka pārstāvis, – kā jūs to vērtējat? Starp citu, tas būtībā nozīmē, ka okupācija nav beigusies, jo daudzī padomju militāristi palika Latvijā.

J.B.: Jā, Zatlera teiktais ir muļķības. Latvijā tika demobilizēti un palika uz dzīvi vairāk nekā 30 000 krievu armijas virsnieku, un viņi ir ģimeņu galvas.

DDD: Sie ir visistākie okupanti, vai ne?

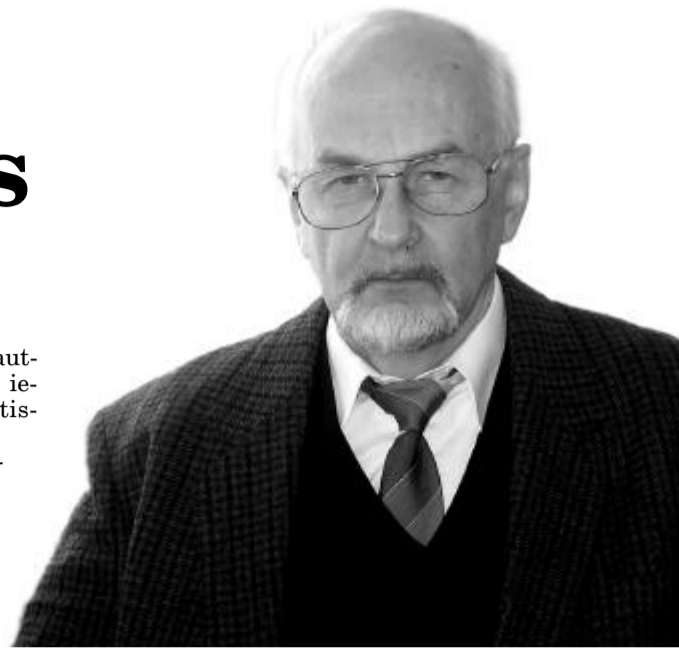
J.B.: Jā. Un kas notiek tajā specpolicijā?

DDD: Ko jūs domājat ar specpoliciju?

J.B.: Nu, ieejiet kādā no policijas ēkām un paklausieties, kādā valodā tur runā! Policijā latviski tikpat kā nerunā. Bet kas pie tā vainīgs? Latviešiem pašiem vairāk jāiet strādāt uz policiju. Ja latvieši neies, tad tur darbosies tie krievi, kuriem patīk pašaudīties, pavicināt kulakus un stekus...

DDD: Apsardzes firmās arī pārsvarā strādā ne jau latvieši...

J.B.: Man ir aizdomas, ka apsardzes firmas ir viņu bruņotās vienības, kuras tika uztaisītas tūlīt pēc tam, kad Krievijas ar-

J.B.: Jā, obligātais dienests Latvijai ir absolūti nepieciešams tā triecienspēka sagatavošanai, kas varētu būt vajadzīgs ārkārtējā stāvoklī. Ļoti labi, ka saglabājusies kā kustība vismaz jaunsargi. Paldies Dievam, zemessargi arī vēl nav pilnībā likvidēti, viņu ir aptuveni 40 000, starp kuriem ir cilvēki, kas uzskata, ka latviešiem pagaidām vēl nepieciešams turēties pie ieročiem. Tātad cerība ir!

Man patīk Šveices piemērs, kur visi vīrieši līdz piecdesmit gadu vecumam katru vasaru uz mēnesi tiek iesaukti armijā un trenkāti pa kalniem ar gariem šaujamiem. Katram šveicietim mājās ir pilns komplekts, kas būtu vajadzīgs ārkārtējā stāvokļa apstākļos – ja viņam ir izsniegts ložmetējs, tad tas stāv mājās, un viņš zina, kur ierocis jāuzstāda nbrīdī. Redzot, cik blīvi ir ap-

dzīvota Šveice, es domāju, to iekarot nav iespējams – tas būtu pilnīgs ārpriests! Kaut kas līdzīgs ir arī zviedriem un somiem. Somi par to skaļi nerunā, bet viņi jau pirms septiņdesmit gadiem tika galā ar Krievijas armiju, radot krieviem šausmīgu zaudējumu. Somi vēl joprojām ir cilvēki, kas uzskata, ka latviešiem pagaidām vēl nepieciešams turēties pie ieročiem. Tātad cerība ir!

Es uzskatu, ka Latvijas skolās būtu nepieciešams ieviest militāro apmācību kā padomju laikā. Bet... skolās taču visi būs jāmaca kopā – militāri apmācīs gan vienus, gan otrs...

DDD: Šādi mēs atkal atduramies pret jautājumu par dekolonizācijas nepieciešamību kā nācijas drošības garantu...

Intervēja
Līga Muzikante

Sirds sažņaudzas

Sirds sažņaudzas, skatoties,
Kā Tu, Dzimtene, ciet.

Kamdēļ tā noticis?

Vai dzīves saulei jau riets?

Ieceres, sapņi

Kā sagruvis tilts?

Un doma māc smaga –

Vai tiešām neatzels Latvija?

Veciem pietrūkst jau spēka,

Jaunie kravāt sāk somas,

Jo jūtās šeit lieki,

Rodas tādas domas.

Bet miljonārs priecīgs

Skaita miljonus – naudu,

Tā vienmēr ir bijusi

Viņam dzīves lielākā bauda.

Tauta cieš...? Lai cieš!

Kungi mēdz teikt: "Par jums

mums žēl!"

Protam liekuļot, solīt –

Un solisim vēl...

Kamdēļ radies tāds haoss?

Jāiet vainīgos meklēt?

Atrast būs grūti...

Tādi jau nebūs –

Jo tagad visi ir tīri.

Vietā un nevietā skanēs –

Jūs taču brīvi...

Savelciet jostas

Un cietieties!!!

Pēc dažiem gadiem

Dzīve labāka kļūs,

Protams, ja būsit vēl dzīvi!

Ivars Silazieds

CEĻŠ UZ SAEIMAS SAKĀVI

Turpinām publicēt saīsinātu 2009.gada 25.novembrī notikušās Administratīvās rajona tiesas sēdes pierakstu. Administratīvā lieta ir ierosināta pēc **Līgas Muzikantes un Ilzes Liepas** pieteikuma tiesai atzīt par prettiesiskiem Saeimas Preses dienesta un Prezidija 2005.gada lēmumus, ar kuriem tika apturētas preses akreditācijas darbam Saeimā "DDD" žurnālistēm. 15.decembrī tiesnese **Sandija Audzere** šajā lietā jau paziņoja kārtējo uzvaru – Saeimai nelabvēlīgo spriedumu. Tomēr sevi par prestižiem juristiem uzskatošie Saeimas pārstāvji ir iesnieguši apelācijas sūdzību, jo šādi, pagarinot tiesas procesu, viņi krīzes laikā var saņemt itin pieklājīgu honorāru no valsts līdzekļiem.

Jānorāda, ka prettiesiskos lēmumus pieņēma iepriekšējā Saeimas sasaukuma Prezidijs ar **Ingrīdu Ūdri** priekšgalā, kā arī nu jau Saeimā vairs nestrādājošā, bijusī Preses dienesta vadītāja **Inese Auniņa**. Tomēr arī pašreizējais Saeimas priekšsēdētājs **Gundars Daudze** un viņa komanda – **Solvita Abolīņa, Dzintars Rasnačs** un **Andrejs Klementjevs** ne ar ko nav labāki par saviem priekšgājējiem – pa politisko skuju taku aizgājušo **Ingrīdu Ūdri, Jāni Straumi, Vinetu Muižnieci u.c.**, jo aizstāv 2005.gadā pieņemtos netaisnīgos lēmumus un no valsts budžeta algo pat dārgus advokātus cīņai pret "DDD".

Kā jau ierasts, piedāvājam saviem lasītājiem neklātīnē sekat līdzī mūsu tiesas procesiem, kuros tiek izskatīti latviešu pamattiesību jautājumi.

2.turpinājums (sākums "DDD" Nr.4(208))

SĀKUMĀ BIJA RAKSTU DARBS

Līdzpateicēja Līga Muzikante:

Tātad 2005.gadā es un Ilze Liepa, neko ļaunu nenojaušot, mierīgi, sabiedriskā kārtā pildījām žurnālistu pienākumus Saeimā saskaņā ar biedrības "Latvijas Nacionālā fronte" Stratēģijas padomes sniegto uzdevumu. Nekādus aizrādījumus par iekšējās kārtības noteikumu neievērošanu vai likumu pārkāpumiem Saeimā no Saeimas drošības dienestiem vai Preses dienesta darbiniekiem 2005.gadā līdz 13.jūnijam mēs nesapņēmām. Lūk, un tieši 13.jūnijā pavisam negaidīti no Preses dienesta vadītājas **Ineses Auniņas** saņēmām vēstuli ar paziņojumu, ka mums tiek apturēta preses akreditācija.

Šis 2005.gada 13.jūnija Preses dienesta vadītājas sacerētais **rakstu darbs** pēc savas formas ir brīvā veida uzrakstīta vēstule, kaut gan Preses dienests vēlāk, tas ir, 13.septembrī paskaidrojumā tiesai uzsvēra, ka tas esot bijis rakstisks lēmums par akreditācijas apturēšanu. [...] Rakstu darbs tiek pamatots tikai ar to, ka pret laikraksta "DDD" žurnālistēm ir uzsākta kriminālvajāšana. Mēs redzam, ka minēts arī laiks – akreditācija tiek apturēta "Izd apstākļu pilnīgai noskaidrošanai", taču nekur nav pamatots vai paskaidrots, kādus apstākļus un kas Saeimai būtu jānoskaidro? [...]

Mums šis Saeimas Preses dienesta vadītājas Ineses Auniņas lēmums bija pilnīgi neizprotams un likās klaji diskriminējošs. Ja Saeimas Preses dienests būtu privātzņēmums, tad tā vadītājs varbūt vēl varētu "uz lidzenas vietas" neļaut mums kā žurnālistēm iekļūt savā privātpašumā, taču šajā gadījumā šī ir valsts institūcija, kurai savi lēmumi ir stingri jāpamato ar liku-

miem. Būtībā **Ineses Auniņas atsūtītais rakstu darbs** saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 3.punktu ir spēkā neesošs administratīvais akts. Taču tas mums radīja būtiskas sekas – tika ierobežotas mūsu un citu laikraksta "DDD" žurnālistu – arī to, pret kuriem nebija ierosināta krimināllietas, – tiesības veikt preses darbu Saeimā. Šādi ļoti rupji tikušas pārkāptas mūsu cilvēktiesības un, protams, arī ignorēts likums.

ŪDRE NEBIJA GUDRĀKA PAR AUNIŅU

Līga Muzikante: Tātad mēs saņēmām šo spēkā neesošo Preses dienesta vadītājas izdoto administratīvo aktu, kuru būtu varējušas nepildīt, ja vien... Kad vēlējamies ar preses akreditācijām ieiet Saeimas ēkā, priekšā aizsteidzās Saeimas drošības dienesta darbinieki, kuri mūs tālāk nelaida. Tādējādi šī Auniņas vēstule jeb, kā viņa pati to nosauca, lēmums mums radīja sekas un ierobežoja mūsu tiesības saņemt un izplatīt informāciju par Saeimas darbu.

Cerot, ka Saeimas Prezidijs darbojas gudrāki cilvēki un ar lielāku atbildības sajūtu, 21.jūnijā es kā "DDD" galvenā redaktore parakstīju iesniegumu Saeimas Prezidijam, lūdzot novērst Saeimas Preses dienesta vadītājas diskriminējošās rīcības sekas un reāli atjaunot preses akreditācijas laikraksta "DDD" žurnālistiem. Būtībā mēs vēlējamies, lai Prezidijs izskata Preses dienesta lēmuma tiesiskumu un novērstā radītās sekas, respektīvi, to, ka drošības dienesti mūsu neielaiž Saeimā. Tomēr uz šo 21.jūnija iesniegumu no Prezidija atbildi pēc būtī-

bas nesapņēmām likuma noteiktajā kārtībā, tas ir, viena mēneša laikā. Uzsvēru, no Prezidija mēs atbildi nesapņēmām!

Tikai 21.jūlijā Saeimas Preses dienests (nevis Prezidijs) atsūtīja vēstuli par to, ka Prezidijs esot nolēmis atlikt mana parakstītā iesnieguma izskatīšanu līdz papildus informācijas saņemšanai. [...]

Vairāk par faktiskajiem apstākļiem, kā un kāpēc Saeimas Prezidijā notika lēmuma pieņemšana par iesnieguma izskatīšanas atlikšanu, man nav informācijas, taču nelielu informāciju var saņemt no tā laika preses publikācijām.

Un, proti, ziņu aģentūra LETA 2005.gada 28.jūnijā raksta: "Vakar Saeimas Prezidijs nolēma, ka parlamenta Preses dienesta vadītājas Ineses Auniņas lēmums apturēt akreditāciju divām avīzēm "DDD" žurnālistēm paliek spēkā. Debašu par šo jautājumu Prezidijā nebija. Saeimas priekšsēdētāja Ingrīda Ūdre informēja kolēģus par to, ka saņemts "DDD" galvenās redaktore Līgas Muzikantes iesniegums, kurā lūgts atjaunot akreditāciju. Ūdre norādīja, ka šai žurnālistei ir apsūdzētās statuss. "Preses dienests ir lūdzis tiesībsargājošās organizācijas sniegt informāciju par citiem plašsaziņas līdzekļiem, pret kuriem ierosinātas krimināllietas un citiem žurnālistiem, kuriem ir apsūdzētās statuss. Kad būsim saņēmuši šo informāciju, tad lemsim par visiem kopā, kā rīkoties." – teica Ingrīda Ūdre. Neviens Prezidija loceklis neiebilda. Pēc sēdes Saeimas priekšsēdētāja paskaidrojuma, ka Prezidija lēmums

"Ja Saeimas Preses dienests būtu privātzņēmums, tad tā vadītājs varbūt vēl varētu "uz lidzenas vietas" neļaut mums kā žurnālistēm iekļūt savā privātpašumā, taču šajā gadījumā šī ir valsts institūcija, kurai savi lēmumi ir stingri jāpamato ar likumiem."

nozīmē – akreditāciju apturēšana paliek spēkā, jo Saeimā tā kā tā ir brīvdiens – nenotīks masu pasākumi un neesot jau par ko rakstīt." [...]

Vēlāk, 2005.gada 1.augustā ziņu aģentūra LETA jau raksta: "Laikraksta "DDD" galvenajai redaktorei Līgai Muzikantei, žurnālistei Ilzei Liepai, pret kurām prokuratūra ir uzsākusi kriminālvajāšanu par nacionālā naida kurināšanu, netiks atjaunota akreditācija Saeimā. Šādu lēmumu pieņēmis Saeimas Prezidijs, izvērtējot no Drošības policijas saņemto informāciju. Kā aģentūrai LETA pastāstīja Saeimas Preses dienesta vadītāja Auniņa, Drošības policija informējusi Saeimu, ka kriminālvajāšana uzsākta tikai pret abām "DDD" žurnālistēm." [...]

Saeimas priekšsēdētājs Gundars Daudze un Prezidija locekļi – Solvita Abolīņa, Dzintars Rasnačs un Andrejs Klementjevs ne ar ko nav labāki par saviem priekšgājējiem, pa politisko skuju taku aizgājušo Ingrīdu Ūdri, Jāni Straumi...

Tātad tas nozīmē, ka prese ziņo, ka jau augustā Saeimas Prezidijs ir pieņēmis lēmumu neatjaunot preses akreditācijas, taču mēs par tiem neko nezinājām – mums šādi Prezidija lēmumi netika izsniegti. [...]

"SLEPENĀIS PROTOKOLS"

Līga Muzikante: Interesanti, ka Saeimas Preses dienesta atsūtītajā paziņojumā par to, ka Prezidijs it kā ir atlicis mana iesnieguma izskatīšanu, nav norādīts ne termiņš, ne iemesls, kādēļ iesnieguma izskatīšana tikusi atlikta. Tikai vēlāk no Preses dienesta paskaidrojumiem tiesai pievienotajiem dokumentiem man un Ilzei Liepai bija iespēja iepazīties ar izrakstu no šī mistiskās Prezidija 2005.gada

"DDD" darbam Saeimā izskatīšanu līdz brīdim, kad no tiesībsargājošām iestādēm tiks saņemta informācija par to, vai vēl pret kādiem plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem ir ierosināta kriminālvajāšana. Manuprāt, šis nav objektīvs iemesls Administratīvā procesa likuma 64.panta otrās daļas izpratnē, lai tiktu pagarināts mana iesnieguma izskatīšanas termiņš uz 4 mēnešiem, jo es taču neiesniedzu iesniegumu ar jautājumu, vai vēl pret kādiem plašsaziņas līdzekļiem ir ierosināta kriminālvajāšana. Neviena spēkā esoša likuma norma neparedz tiesības iestādei atlikt iesnieguma izskatīšanu, pamatojoties ar nepieciešamību saņemt informāciju par citiem, ar konkrētā iesnieguma izskatīšanu nesaistītiem gadījumiem.

[...] Bez tam nav izprotams, kāpēc Preses dienests mums paziņoja tikai 21.jūlijā par to, ko Prezidijs it kā nolēmis jau 27.jūnijā? Un kāpēc Prezidijs pats par savu lēmumu nepaziņoja un to nepaskaidroja jau tūlīt pēc tā pieņemšanas? Līdz ar to man un Ilzei Liepai nebija zināmi iemesli, kā arī nebija zināmas tiesību normas, uz kāda pamata mums tiek ilgstošī apturētas preses akreditācijas un kāpēc Prezidijs nav lēmis par Preses dienesta lēmuma atcelšanu. [...]

Visa rezultātā šajā situācijā, kad mums nebija nekādu citu iespēju atrast taisnību, turklāt nebija arī nekādas informācijas, kādēļ, uz kāda likuma un motivācijas pamata mums šis preses akreditācijas Saeimā ir tikušas atņemtas un kādas mums ir iespējas tās atgūt, jau 2005.gada 23.augustā mēs iesniedzām pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt Preses dienesta lēmumu un iespējamais Prezidija lēmumus par preses akreditāciju apturēšanu. Un tiesa ierosināja administratīvo lietu, kuru mēs tagad vēl aizvien izskatām.

Mēs cerējam, ka pieteikums tiesā būs par iemeslu, lai Preses dienests un Prezidijs atjaunotu mums

preses akreditācijas – kā redzams, tas nenotika. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 185.panta pirmo daļu Preses dienestam bija jāaptur savs lēmums un jāatjauno mums preses akreditācijas. Bet tas netika izpildīts, kaut arī es un Ilze Liepa ar vairākkārtējiem iesniegumiem gan Preses dienestam, gan Prezidijam uz to norādījām. Uz šiem iesniegumiem netika saņemtas pat atbildes. Tas liecina, ka Saeimas Preses dienests un Prezidijs ir pieļāvis kārtējo prettiesisko bezdarbību attiecībā uz šī jautājuma izlemšanu un noregulēšanu saskaņā ar likumu.

UN SĀKĀS VISS NO GALA...

Līga Muzikante: Un tad, piepeši, 2005.gada 26.oktobrī, kad bija pagājuši tieši četri mēneši kopš skandalozā lēmuma pieņemšanas par lietas izskatīšanas atlikšanu, iemigušais Prezidijs izlēma tomēr atbildēt uz manu iesniegumu par Saeimas Preses dienesta vadītājas 2005.gada 13.jūnija lēmumu. Atbilde ir noformēta kā lēmums un uzskatāms par administratīvo aktu, ar kuru atstāts negrozīts Preses dienesta lēmums par akreditāciju apturēšanu laikraksta "DDD" žurnālistēm Līgai Muzikantei un Ilzei Liepai. Atcelts ir lēmums daļā par akreditācijas apturēšanu citiem laikraksta "DDD" žurnālistiem.

Te gan jāpiebilst, ka uzreiz pēc šī Saeimas Prezidija lēmuma es iesniedzu iesniegumu Preses dienestam par preses akreditācijas piešķiršanu Aivaram Gardam, jo attiecībā uz viņu Prezidijs taču bija atcēlis Preses dienesta aizliegumu. Taču Saeimas Preses dienesta vadītāja Inese Auniņa atkal pieņēma lēmumu akreditāciju atteikt. Šis lēmums tika pārsūdzēts Prezidijā, bet no Prezidija atbilde nav saņemta līdz pat šim brīdim...

Turpinājums sekos

12.MARTA TERORAKTS VĒLARVIEN NAV ATKLĀTS

Pirms sešiem gadiem, 2004.gada 12.martā, gaišā dienas laikā maskās tērti cilvēkveidīgi aukstasinīgi uzbruka izdevejam un LNF priekšsēdētājam, "DDD" žurnālistam **Aivaram Gardam**. Kā īsti mežoni teroristi sadragāja viņa galvu un ar speciāli pagatavotu degmašīnu iznīcināja automašīnu. Neiroķirurga komentārs pēc cietušā apskates bija īss, bet visu izsakošs: "Viņu sita tā, lai nosistu!"

Satrunējušāko prātu īpašniekus tas gan neatturēja izspļaut tik absurdus apgalvojumus, ka teroraktā upuris pats noorganizējis uzbrukumu ar mērķi pievērst sev sabiedrības uzmanību. Ja atceramies parunu, ka katrs spriež pats pēc sevis, tad varam vien iedomāties, cik garīgi sasmakusi ir daļa mūsu sabiedrības. Saprātīgi domājošie ne mirkli nešaubās, ka nežēlīgais tero-

Garda ne tikai izdzīvoja, bet ar tikpat lielu spēku un pārliecību turpina cīņu par Latvijas iztīrīšanu no okupācijas laika "cērmēm", "lenteņiem" un pašu tautas gangrēnas skartajiem elementiem. Arī centieni iebiedēt latviešus izgāzās. Taisnīguma spēks ir neiznīcināms!

Ēriks Jēkabsons, Dzintars Jaundžeikars, Ivars Godmanis, Mareks Segliņš... Tie visi ir bēdīgi slavenie iekšlietu ministri, kuru uzraudzībā sešu gadu garumā terorakta atklāšana tikusi kavēta. Šo vīru tradīcijas turpina arī pašreizējā iekšlietu ministrs **Linda Mūrniece**, kuru tautā dēvē par *Melno Lindu*. Visticamāk taisnība ir tiem, kas apgalvo, ka Aivara Gardas slepkavības pasūtītāji un izpildītāji uz notiesāto sola sēdēs tikai tad, kad mainīsies pastāvošā politiskā sistēma. Kamēr pie varas būs

Irāku un Afganistānu, ļaut pederastiem piesmirdināt Rīgas ielas, neveikt tiešos avioreisus uz Teherānu (Irāna), Latvijas politiķi īsteno ar apbrīnojami centību, sarīkot Latvijas

ju nodevējus sodīt par anti-latvisko politiku.

Kamēr latviešu tauta tikai zem segas un virtuvēs vīkšķis dūres, lamājot valdību par nelietīgajiem, antilatviskajiem lēmu-

2004.gada 12.martā teroristi ar degmašīnu iznīcināja Aivara Gardas automašīnu.

policistiem teroristu ķeršanas un neitralizēšanas kursu. Varbūt tad bez kādām grūtībām izdotos novert tos, kuri izplānoja uzbrukumu Aivaram Gardam un kuri, iespējams, nesodīti turpina darbu augstākajos valsts amatos. Taču varbūt jāsaka paldies, ka šāda ideja pārņēmt amerikāņu pieredzi terorisma apkarošanā vēl nav ienākusi prātā mūsu nelietīgajiem valsts vadītājiem, jo viņu līdzšinējā politika skaidri parāda, kurus viņi savā slimajā prātā kvalificēti kā teroristus. Tie visticamāk būtu latviešu nacionālisti, kuri neatlaidīgi vēlas padzīt no Latvijas okupantus un kolonistus, bet pašmā-

miem, turpināsies liberāļu uzvaras gājiens – tagad jau bēdīgi slavenās sorosietes Ēlertes vadībā. Vārēsim skaitīt gadus, kas pagājuši kopš neatklātā nozieguma – uzbrukuma Aivaram Gardam, jo *Melnā Linda* kā priekšzīmīga "Vienotības" ierindniece uzmanīs, lai latvieši 16.martā neietu pie Brīvības pieminekļa, cērmes un lenteņi 9.maijā netraucēti varētu plostot pie tā saucamā Uzvaras monstra, pederasti triumfāli ākstītos Rīgas ielās, bet jaunieši stundu starpbrīžos varētu brīvi lietot vieglās narkotikas, jo tieši to vēlas liberāļu idejiskais tēvs Soross.

Liene Apine

“Visticamāk taisnība ir tiem, kas apgalvo, ka Aivara Gardas slepkavības pasūtītāji un izpildītāji uz notiesāto sola sēdēs tikai tad, kad mainīsies pastāvošā politiskā sistēma.”

rakts pret Aivaru Gardu tika īstenots viņa nacionālo uzskatu un neatlaidīgās cīņas par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju dēļ. Savukārt īpaši nežēlīgais veids un laiks, kad uzbrukums notika, bija izvēlēts ar vienu vienīgu mērķi – iebiedēt latviešus, kuri atbalsta Aivara Gardas uzskatus un darbību.

Par laimi (teroristiem un slepkavības pasūtītājiem par nožēlu) Aivars

antilatviskā nodevīgo liberāļu varza, terorakts pret Aivaru Gardu papildinās neatklāto noziegumu statistikas mapi.

Gandrīz ar simtprocentīgu pārliecību var teikt, ka *Melnās Lindas* pārraudzībā policija tikai imitēs šī pret latvieti vērstā terorakta izmeklēšanu. *Melnā Linda* gan varētu lūgt ASV vēstniecībai, kuras norādījumus atdot Abreni, sūtīt latviešu puišus okupēt

VĒSTULE

Tautieši, kļūsim beidzot redzīgi un dzirdīgi!

Ja latvieši nenonāks pie vienprātības un pasācības, bet turpinās dibināt partiju partijas, pieļaus tautas šķelšanu, zaudēs sirdis un prāta gaismu, neiedegēsies par savu zemi un valodu, par tautas pastāvēšanu, tad ilgi nebūs jāgaida, kad Latvijas jautājumam tiks pielikts neatgriezenisks, **krievisks punkts**. Tad likumīgi *de facto* un *de jure* Latviju pārvaldīs tie spēki, kas šodien jau sēž Rīgas domes tronī. Viņu mērķis nav samierināties tikai ar ieņemto galvaspilsētu vien.

Mums, kas palikuši mūsu senču zemē, gara spēkā jānes brīvās latviskās Latvijas tēls. Mūsu rīcībā ir Taisnības spēks, tāpēc liksim to just ikvienam mūsu nelabvēlim un mūsu zemes tīkotājam, kas vēl joprojām pretēji latviešu nācījas interesēm brādā Latvijas zemi! Spēku lai smeļamies spožajās Brīvības cīņu uzvarās, Dieva dotajā Latvijas brīvības saulē un mirdzošajās trīs zelta zvaigznēs! Vai tās nākotnē staros pie Latvijas debesīm un mūsu sirdīs – tas

atkarīgs no mums pašiem, cik stipri būs vienoti latviskā gribā, ticot un turot svētus mūsu himnas vārdus. **Daudz no mums ir prasīts, daudz vēl jāiztur!**

“Nepilnos divdesmit trauslajos neatkarības” gados Latvijā rūpīgi ticis modulēts jauns cilvēka tips – it kā anatomiski normāls, bet piegrūzots ar globālkosmopolitisma tieksmēm, beznacionāli izplūdis, ar nenoturīgu morāli un degradētām tikumiskām vērtībām.”

Nepilnos divdesmit trauslajos “neatkarības” gados Latvijā rūpīgi ticis modulēts jauns cilvēka tips – it kā anatomiski normāls, bet piegrūzots ar globālkosmopolitisma tieksmēm, beznacionāli izplūdis, ar nenoturīgu morāli un degradētām tikumiskām vērtībām. Tumsas varai vajadzīgi šādi ķermeņi, garīgi tukšas čaulas, kas nepazīst Tēvzemes jēdzienu, nepazīst tautas Patiesības stāstu, nemil grūta-

jās Brīvības cīņās iegūto valsti, nevēlas neko zināt par tās veidošanu un uzplaukumu, par PSRS agresiju, brīvvalsts nopostīšanu, zaudējumiem un ciešanām, svešas varas klātbūt-

lākos noziedzniekus.

Bezkrāsaino, nacionāli degradēto paaudzi, protams, nesatrauc visiem iztapīgā pašmāju vara. Neviens no “piesardzīgajiem” varnešiem līdz šim nav uzdrošinājies pasaulei pateikt to, ka **Latvija joprojām nav brīva, ka nenovērsto okupācijas sekas dēļ tā nikuļo.**

Padomju okupantu un viņu pēcnācēju masa savā naidā ir gatava mūs pārvērst par neesošiem. Vienlaikus diemžēl netrūkst arī latviešu plānprātīgu, kuri spriedelē, ka, lai stabilizētu dzīvi šeit, jādod nepilsoņiem lielākas pilnvaras, galīgi neapjēdzot, ka paši liek sev cilpu ap kaklu. Tās ir tukšas, blāvas bezpretības būtnes, kas ātri aplīpušas ar svešo propagandu un gatavas dziedāt svešu dziesmu, novārtā pametot nacionālo druvu – ka tikai nekaitē un nesadusmo Maskavu, lai uzmanīgie Rietumi var dzīvot, cepuri kuldami!

Turpinājums sekos

Artūrs Kiršfelds

LASĪTĀJU VĒSTULES

JO VĒDERS – KUNGS TAS AUGSTĀKAIS...

Pedējā laikā, novērojot sabiedrību un tās individuus, man rodas daži jautājumi. Cik ilgi turpināsies tā vulgārā izrāde, cik ilgi vēl tie āksti no telšu pilsētiņas tēlos varoņus?

Redzēju šos “spēks ir tautā” gan televīzijā, gan klātienē, lasīju intervijas avīzēs, internētā un sapratu, ka šiem “cīnītājiem” nav ne ideālu, ne kopīgu mērķu, ne konkrētu prasību. Katram šī balagāna dalībniekam ir savs motīvs, bet nav velēšanās kaut ko darīt lietas labā. Varbūt viņi cer, ka kādu dienu atnāks Salavecis ar lielo dāvanu maisu un katrs saņems kāroto (pārdos tautas intereses par sviestmaizi)?

Mani pārsteidza intervija ar Gintu Gaiķēnu avīzē “DDD”. Viņš visu laiku izvairījās no sarunas par deokupāciju un dekolonizāciju, kaut gan šis jautājums tika uzdots vairākkārt. Acīmredzot G.Gaiķēns uzskata, ka tautas (tāpat kā viņa paša) intereses ierobežo tikai fizioloģiskās vajadzības, ja jau par garīgo attīstību nerunā? Tieši tāpēc visas okupantu avīzes publicē garas intervijas ar šiem “taisnības meklētājiem”, no kuriem lielākā daļa ir okupanti un latviski nemaz nesaprot, uzsverdamas, ka, lūk, latvieši un krievi vienojas cīņā pret valdību, cīņā par tautu... Kauns kaut ko tādu lasīt!

Vēl lielāks kauns ir par šo “cilvēku” stūrģalvību, jo stūrģalvība ir pirmā stulbuma pazīme. Turklāt skaidrs, ka nekādas reakcijas no valdības puses nebūs, nekādi labumi no gaisa neuzradīsies. Kāpēc tad tie cilvēki tur tup? Man ir aizdomas, ka kāds no viņiem, bet varbūt arī vairāki, gatavojas kļūt par “lieliem cilvēkiem”, tas ir, par deputātiem... Nebrīnīšos, ja pirms velēšanās paradīsies kāda kandidatūra arī “no telstīm” un no katra stūra bļaus: “Es dzīvoju uz ielas Ministru Kabineta priekšā un nebeidzjos ne no policijas, ne no nežēlīgiem laika apstākļiem. Es cīnījos par mūsu bērnu nākotni!” Šķiet, noteikti redzēsim tādas kandidātes Maskavas sulaiņu partijās...

Nevar paredzēt, ko šādi cilvēki varētu iesākt, tikt valdībā, taču par to, ka primārās tautas intereses šiem “varoņiem” ir mazsvarīgas, varēsim pārliecināties jau 16.martā – neviens no “nometnes” pie Brīvības pieminekļa taču nebūs? Un, spriežot pēc iepriekšējo gadu deputātu noskaņām un policijas uzvedības, drīz atgriezīsies “vecie, labie” laiki, kad Īsto Varoņu piemiņas dienā tika organizēta “pieminekļa mazgāšana”.

Anna, Jelgavā

KUR IR LATVIJAS NACIONĀLIE SPĒKI?

2005.gada 9.maijā bijusi prezidente VV-F pa “sētas durvīm”, ne lūgta, ne aicināta, ne gaidīta, pretēji Igaunijas un Lietuvas prezidentiem, aizbrauca uz Maskavu svinēt otrās okupācijas svētkus pār latviešu tautu un valsti, papildus par “labām attiecībām” atdāvinot Krievijai Abrenes novadu. Vai tagadējam Valsts prezidentam V.Zatleram vajadzētu sekot viņas un dažu ieinteresēto – Ušakova, Urbanoviča, Šlesera, Gaiļa u.c. veltēm, lai vairotu varu un miljonus?

Trim Baltijas valstīm ārējā politikā jābūt vienotām pret ārējiem apdraudējumiem. Neļausim pazemot Latvijas valsti un latviešu tautu, kā tas ir noticis visus šos šķietamos “neatkarības” (atkarības) gadus! Zatlers nedrīkst nīrgāties par latviešu nāciju, dodoties uz Maskavu 9.maijā.

Taču, ja Ušakovs un viņam līdzīgie grib savus uzvaras svētkus svinēt ar visiem saviem atribūtiem, neviens to neliedz darīt – tikai viņu pašu etniskajā dzimtenē Krievijā nevis mūsu zemē Latvijā!

Lilija Treice

GALVENAIS IENAIDNIEKS

Manuprāt, visai pasaulei ir viens galvenais ienaidnieks – cionisti. Latvijas neatkarību apdraud viņu darbība gan šeit, gan tālu prom no šejienes. Diez vai mēs vieni paši varam stāties pretī tūkstošiem gadu rūdītajiem un uz tautu iznīcināšanu tendētajiem, tāpēc mums ir jāmeklē pasaulē sabiedrotie, lai reāli pretotos šim varmāku spiedienam. Tos varētu atrast arābu pasaulē – tādas ir manas domas.

Aivars Girins

KĀPĒC TO PIEĻAUJAM?

Varbūt beidzot pienācis laiks saukt pie atbildības arī latviski neprotošos un lamu vārdus svešā mēlē uz latviešiem bārstošos sveštautietišus? Domāju, ka pirms 16.marta televīzijā ar kāda kvēla jaunekļa vai vīrieša starpniecību vajadzētu aicināt latviešu tautu neļaut nomelnot sirmgalvjus pie Brīvības pieminekļa kaut kādiem bravūrīgiem šmurguļiem!

Vēl vēlos jautāt, kāpēc LTV 1 ziņas latviešu valodā lasa sveštautietis? Dzirdēju to pavisam nesen un biju nepatīkami pārsteigta! Vai tad pašlaik maz latviešu ir bez darba?

Zanda

LATVIJAS IEKAROŠANA BEZ KARASPĒKA

Turpinājums no 1. lpp.

Ainārs Gorenko: Neaizmirsīsim, ka Parex bankā ir ieguldīti teju divi miljardi eiro! Mēs šobrīd esam aizņēmušies trīs miljardus, no kuriem divi ir ieguldīti bankā, lai atdotu sindicētos kredītus šiem pašiem aizdevējiem!

Tātad SVF īpašnieki ir Amerikas, skandināvu un vācu lielākās bankas. Šīs bankas aizdeva naudu, lai mēs glābtu Parex un caur Parex, iekļājot visu valsti, viņi dabūtu visu naudu atpakaļ! Vienkārsi ģeniāli!!! Par to, protams, neviens nerunā. **Visi tikai stāsta, ka jāatdod sindicētie**

Šobrīd likums noteic, ka, tikko tev ir kādi ienākumi, tā tiesu izpildītājs momentāni visu atņem. Mēs ļoti ilgi cīnījāmies, lai šādi vismaz neatņem bērnu pabalstus vecākiem. Rīgas pašvaldībā panācām, ka maznodrošinātā statusu var saņemt arī tie, kuriem ir kāds kredīts, jo līdz šim neviens neņēma vērā, ka tu savu kredītu nespēj atmaksāt, ka tev nav itin nekādu ienākumu. Tālāk šī norma tikusi izplatīta pa visu Latviju, un šis arī ir reāls mūsu sasniegums, kas daudziem kļūst par lielu atbalstu.

sniedzām priekšlikumu, ka minimālajai summai jābūt vismaz 160 latu. Tieslietu ministrija trīs reizes šo mūsu priekšlikumu ir noraidījusi, taču mēs pagājušā nedēļā to iesniedzām atkal. Nu nevar tik klaji nolemt cilvēkus iznīcināšanai! Kā lai izdzīvo no četrdesmit pieciem latiem un vēl atkopjas, lai atdotu kredīta parādu? Tas ir neiespējami. Mēs tā arī skaidri definējam šo priekšlikumu ar motivāciju, ka nedrīkst pieļaut šādu mērķtiecīgu cilvēku iznīcināšanu. Cita vārda šādai politikai nav. Latvijā mērķtiecīgi tiek iznīcināti cilvēki!

Šobrīd neatliekamā kārtā jārada apstākļi, lai kādam vispār būtu jēga te strādāt un maksāt kaut kādus nodokļus. Tas nesīs arī valstij labumu. Mēs nesakām, ka nav jāatdod parādi, bet uzstājam, ka krīzes laikā ir jārada saudzīgāki apstākļi, lai ar ātru vēzienu neiznīcinātu visu tautu un valsti.

DDD: Kādas ir prognozes, cik daudz no LAKRA iesniegtajiem grozījumiem tiks apstiprināti?

A.G.: Tagad viss ir deputātu rokās. Mēs tiekamies ar visu frakciju deputātiem un individuāli skaidrojam mūsu priekšlikumu būtību. Jocīgākais, ka deputāti nāk man klāt, sit uz pleca un saka, lai es tuos, cīnos... Bet kāpēc man jācīnās? Aiz katru no viņiem stāv 20 000 cilvēku. Katrs deputāts personīgi ir atbildīgs par 20 000 cilvēku Latvijā. Viņiem taču ir jāpalīdz šiem cilvēkiem, tautai, kas tos ievēlējusi. Ar ko tad lai es cīnos, par ko?

Iedomājieties, deputāti man piedāvā, lai es eju uz frakcijām un sarunāju balsojumus. Kas mums te ir kaut kāds tirgus vai birža? Vai mēs vergus tirgojam? Kur ir tā ideja, pamatojums, kāpēc man būtu jācīnās nevis deputātiem pašiem jāpalīdz cilvēkiem?

vēl tie, kas nav aizbraukuši, un šeit saradīsies trešo valstu pārstāvji no Baltkrievijas, Ukrainas utt., kur ir vēl sliktāk, un tādējādi drīz piepildīsies **Ušakovs** prognozes, ka pēc 50 gadiem latviešu Latvijā vairs nebūs. Tas ir tūlīt jāsaprot!

rādaistības beigtos un nebūtu jānonāk līdz bankrotam un postam daudz gadu garumā. Taču pretēji veselajam saprātam – mēnesi vēlāk Finanšu ministrija izmainīja Civillikumu, un tas bija pilnīgi pretējs grozījums – par labu bankām!

“Ja kara laikā bija frontes līnija un cīņas, tad tagad mēs paši sevi iznīcinām šādi. Ja mēs šo finanšu bezpriģelu neapturēsim, mēs iznīcināsim savu valsti.”

“Iedomājieties, deputāti man piedāvā, lai es eju uz frakcijām un sarunāju balsojumus. Kas mums te ir kaut kāds tirgus vai birža?”

kredīti, bet kam jāatdod, kādā apjomā?

DDD: Kāda ir latviešu un zemes tautas nākotnes vīzija šādos apstākļos?

A.G.: Ja cilvēkiem neļaus normāli bankrotēt vai viņiem nebūs kādi citi finanšu un juridiskie instrumenti, tad es redzu ļoti smagas ainas, ko nekādā gadījumā negribētos piedzīvot.

Tagad daudzi brauc prom ar domu, ka pēc kāda laika atgriezīsies. Taču aizbraucot cilvēki svešumā iedzīvojas, apprecas un paliek. Rezultātā latviešu nācija tiek iznīcināta. Iedomājieties, mēs paši sevi iznīcinām no iekšpuses!

Bet tie, kas nevarēs aizbraukt, visdrīzāk slēpsies, un šādi attīstīsies pelēkā ekonomika. Netiks maksāti nodokļi, jo no kaut kā cilvēkiem taču būs jādzīvo.

Nevar turēt cilvēkus mūžīgā parādu verdzībā. Tagad valsts no vienas puses neļauj cilvēkiem bankrotēt, lai pēc tam atjaunotos, bet no otras puses ļauj viņam atņemt pilnīgi visu... Arī no tiesu izpildītāja puses tiek veikta nežēlīga kredītņēmēju psiholoģiskā ietekmēšana.

DEPUTĀTI JĀMĀCA KĀ MAZI BĒRNI

Ainārs Gorenko: Mēs cīnījāmies pat par to, lai likumā ieliktu normu, ka cilvēkam paliek vismaz iztikas minimums, taču ministrija to interpretēja pēc sava prāta, un cilvēkam mēnesī no viņa ienākumiem atstāja tikai četrdesmit piecus latus. Mēs ie-

Kā veikt deokupāciju un dekolonizāciju?

Ik pa laikam televīzijas raidījumos, internetā un laikrakstos notiek aptaujas, lai noskaidrotu cilvēku viedokli par dažādiem jautājumiem un problēmu risinājumu iespējām. Aptaujas rezultāti salīdzinoši vienkārši un demokrātiskā veidā (ar noteikumu, ka viens aptaujātais aptaujā piedalās tikai vienu reizi) parāda darbības un soļus, kuru realizēšanai aptaujātajā sabiedrībā ir vislielākais atbalsts.

Esmu pārliecināts, ka uz jautājumu: “Vai ir jātiesā valsts izzadzējus?” vairums atbildētu apstiprinoši. Savukārt, uz jautājumu: “Kā tiesā valsts izzadzējus?” snieg-

“Vai jāveic Latvijas deokupācija un dekolonizācija?” Domāju, ka 99 procenti atbildētu pozitīvi, bet pārējie – no dažādām drošības, valdības, Saeimas, vēstniecību un rusifikāciju atbalstošām iestādēm – visticamāk, teiktu pretēji.

Uz jautājumu: “Kā veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju?” iepriekš minētie 99 procenti deokupācijas un dekolonizācijas atbalstītāju atbildēs dažādi – atkarībā no dzīves pieredzes, rakstura īpašībām, zināšanām, pieejamajiem resursiem un daudziem citiem apstākļiem.

“Katra rīcība izsauks no okupantiem lielāku vai mazāku pretdarbību, kuras sekas nav precīzi paredzamas.”

to atbilžu variantu būtu daudz, piemēram, “Izzadzējiem jākonfiscē manta un pašus jāliek cietumā!”, “Jāpieņemro augstākais sodamērs!”, “Lai izlemj tiesa!” utt.

Līdzīgi ir ar jautājumu:

Tātad tiem, kuri atbalsta Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, piedāvāju jautājumu ar dažādiem problēmas risinājuma variantiem. Protams, šie nav vienīgi un, iespējams, ir

vēl citi, daudz labāki un veiksmīgāki. Ja kāds zina šos labākos veidus, lūdzu, neklusējiet, palīdziet atsvabināties no okupantu un kolonistu žņaugiem!

Kā veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju?

Atbilžu varianti:

1. Izmantot ieročus un kara metodes;
2. Miermīlīgi un bez asinsizliešanas okupantus iesēdināt mikstos vilcienu vagonos un aizvest uz okupantu etnisko dzimteni;
3. Neatļaidīgi lūgt palīdzību starptautiskajai sabiedrībai un gaidīt, ka tā piespiedīs Krieviju un pasauli kopīgi veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju;
4. Rakstīt un runāt par deokupācijas un dekolonizācijas nepieciešamību – izglītot, audzināt un mudināt latviešu tautu un citas draudzīgās tautas deokupācijas un dekolonizācijas veiksmai;

Turpinājums 8. lpp.

Te visas vērtības ir sajauktas. Tur “augšā” ir aizmirsuši, ka pamatvērtība ir cilvēks, tauta.

Pirms dažām dienām biju Ministru Kabinetā, iegāju ēdnīcā, kur dārgākais otrais ēdiens maksāja tikai vienu latu un divdesmit santīmus. Kafija, salāti – 30 santīmus. Tādas cenas nav nekur citur pilsētā! Citviet tikai kafija vien jau maksā latu un piecdesmit santīmus. Tad atliek secināt, ka tas ir pilnīgi dabiski, ka “augšā” nesaprot, no kurienes mums visiem te “apakšā” ir krīze... Tāda sajūta, ka tie tur kaut ko runā, par kaut ko strīdas, spriedēle par kaut kādiem juridiskiem jautājumiem, bet aiz šiem burtiem un frāzēm nav rūpju par tautu. Bet, kad es Ministru Kabinetā sāku skaidrot, ka no vannas kopā ar ūdeni tiek izlieta arī visa latviešu tauta, tad viņiem tās likās kaut kādas augstas frāzes...

Tādējādi mums šobrīd neatliek nekas cits kā iet un izglītot deputātus, katram no viņiem izskaidrot situācijas nopietnību, lai tie akli nebalsotu pēc saraksta, bet to darītu, balstoties uz veselo saprātu un sirdsapziņu. Cita ceļa vairs nav. Protams, atliek vēl otrs ceļš – barikādes.

DDD: Vai viņš to saprot? **A.G.:** Nē, Dombrovskis redz tikai fiskālo politiku, valsts kases apmēru... Tajā brīdī, kad viņš kaut ko vēl mēģināja un pateica bankām, ka tās drīkst no kredītņēmēja paņemt tikai ķīlu, Zviedrijas premjerministrs, finanšu ministrs nosauca viņu teju par pilnīgu debiliķi, pakratīja ar pirkstu, ka pacietība beigsies, ņems siksnu, un Dombrovskis salūza... Viņam nebija mugurkaula. Mēs bijām jau izstrādājuši visus vajadzīgos likuma grozījumus, bijām tikušies ar Dombrovskas padomniekiem juridiskos jautājumos un bijām gatavi viņam iesniegt saskaņotus likuma grozījumus. Taču ārvalstu attieksme izrādījās svarīgāka par mūsu tautas interesēm, un visi mūsu priekšlikumi atkal tika noraidīti.

DDD: Jūs prognozējat jaunas barikādes? **Ainārs Gorenko:** Īstenībā – nē. Man šobrīd vairāk liekas, ka tad, ja valdība turpinās šobrīd uzsākt virzienu, drīz aizbrauks

DDD: Jau tagad latvieši ir mazākumā visās lielajās pilsētās, bet valsti tikai puse no kopējo iedzīvotāju skaita...

A.G.: Tieši tā! Katra šodienas nepareiza lēmuma sekas atspēlēsies visai tautai ilgtermiņā! Mēs, latvieši, esam uz kritiskās iznīcības robežas.

DDD: Izklusās pēc murga.

A.G.: Izklusās pēc īsta genocīda – ekonomiskā genocīda. Ja kara laikā bija frontes līnija un cīņas, tad tagad mēs paši sevi iznīcinām šādi. Ja mēs šo finanšu bezpriģelu neapturēsim, mēs iznīcināsim savu valsti. To es teicu arī Dombrovskim un viņa padomniekiem.

DDD: Vai viņš to saprot? **A.G.:** Nē, Dombrovskis redz tikai fiskālo politiku, valsts kases apmēru... Tajā brīdī, kad viņš kaut ko vēl mēģināja un pateica bankām, ka tās drīkst no kredītņēmēja paņemt tikai ķīlu, Zviedrijas premjerministrs, finanšu ministrs nosauca viņu teju par pilnīgu debiliķi, pakratīja ar pirkstu, ka pacietība beigsies, ņems siksnu, un Dombrovskis salūza... Viņam nebija mugurkaula. Mēs bijām jau izstrādājuši visus vajadzīgos likuma grozījumus, bijām tikušies ar Dombrovskas padomniekiem juridiskos jautājumos un bijām gatavi viņam iesniegt saskaņotus likuma grozījumus. Taču ārvalstu attieksme izrādījās svarīgāka par mūsu tautas interesēm, un visi mūsu priekšlikumi atkal tika noraidīti.

DDD: Ar ko SVF tik ļoti ir uzķēris Latvijas valdību uz āķa, ka tā iet pavadā absolūti akli? **A.G.:** Tas nav akli. Godmaņa valdība ir noslēgusi saprašanās memorandu, kurā viņi ir pilnībā visam pašiem piekrituši.

DDD: Tā vien liekas, ka ne tikai mums, bet arī citiem ir jāšķērš Latvijas valdību uz āķa, ka tā iet pavadā absolūti akli? **A.G.:** Mūs valsts ir maza, tāpēc tā nav milzu sazvērētības teorija, taču sazvērētība tā ir noteikti!

Mēs gribējam panākt, lai cilvēkam, kam jau atņemta ķīla, ar to arī visas pa-

DDD: Ārprāts... Komentāri lieki.

A.G.: Jā. Tas nozīmē, ka Latvijā var ļoti ātri, vienas nakts laikā, pieņemt iznīcinošus likumus. Šis ir klasisks piemērs tam, cik ļoti par cilvēkiem neviens vairs negrib domāt. Mūsu priekšlikumus, kas ļautu normāli dzīvot, nepieņēma.

SAZVĒRESTĪBA PRET LATVIEŠU NĀCIJU

DDD: Tātad varas gaitējos nav tādu politiku, kas būtu ieinteresēti domāt par cilvēkiem un dot iespēju viņiem saprātīgā, mākslīgi neapgrūtinātā veidā izķepuroties no grūtās situācijas?

Ainārs Gorenko: Princīpā ir tā, ka zviedri paši savu interešu realizācijai mums nodrošināja SVF aizņēmumu. Ja Latvija būtu pieņēmusi tādu likumu, kā mēs ierosinājam, tad SVF Latviju vairāk nefinansētu.

DDD: Ar ko SVF tik ļoti ir uzķēris Latvijas valdību uz āķa, ka tā iet pavadā absolūti akli?

A.G.: Tas nav akli. Godmaņa valdība ir noslēgusi saprašanās memorandu, kurā viņi ir pilnībā visam pašiem piekrituši.

DDD: Tā vien liekas, ka ne tikai mums, bet arī citiem ir jāšķērš Latvijas valdību uz āķa, ka tā iet pavadā absolūti akli?

A.G.: Mūs valsts ir maza, tāpēc tā nav milzu sazvērētības teorija, taču sazvērētība tā ir noteikti!

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

STINGRI JĀNOSTĀJAS GAISMAS PUSĒ

Turpinājums no 2. lpp.

PĒDĒJAIS LAIKS IZZINĀT PATIESĪBU

Aivars Garda: “DDD” veidotāji ir īpaša komanda ar īpašām zināšanām. Ko es ar to gribu teikt? Negribu mūs lielīt, tikai vēlos parādīt, cik ļoti atšķiramies no pārējās sabiedrības. Kā piemēru varētu minēt šādu līdzību: iedomāsimies, ka dzīvojam 1600.gadā un izdodam aviāzi Džordano Bruno vadībā. Laikraksta slejās rakstām, ka Zeme ir apaļa un riņķo ap Sauli. Visa apstulbotā sabiedrība skatās uz mums kā uz vislielākajiem

Mēs, “DDD” komanda, sakām elementāras lietas, paužot Dzīvās Ētikas Mācībā pateiktās Patiesības vienkāršos vārdos. Dzīvās Ētikas Mācības grāmata ir visiem pieejama, ikvienam ir iespēja uzzināt to, kas cilvēcei šobrīd būtu jāzina. Mēs nepretendējam uz to, ka zinām visu, kas teikts Mācībā, taču to, ko rakstām, patiešām arī zinām un varam atbildēt par katru savu vārdu. Visu Dzīvo Ētiku zina tikai Tās Autors.

Lietas, par kurām rakstām “DDD” slejās, ir elementāras, taču mēs tik un tā ļoti atšķiramies, un cilvēki mūs vienkārši nepie-

— *daudzēm, dombrovskiem, zatleriem, oligarhiem, kas noveduši mūsu tautu paze- mojošā stāvoklī, — un 16.martā piedalīties gājiena uz Brīvības pieminekli, protams, ir uzdrīkstēšanās un nostāšanās Gaismas pusē. Visās lietās, vai tās būtu lielas vai mazas, mums jābūt taisnīgiem un drosmīgiem. Dievs izvērtēs, kura ir bijusi liela un kura maza lieta. Galvenais, lai mēs vienmēr un visur izrādītu pretestību ne- taisnībai. Ikvienam stingri jānostājas Taisnīguma pusē. Tā ir pareizi.*

Tumšie spēki pēc savas dabas ir spējīgi nostāties tikai tumsas pusē. Augstākie Spēki cilvēkiem radīs tādas situācijas, kad būs jāizvēlas. Būs skaidri jāpasa- saka, kurā pusē esi. Nevārēs izvairīties no tiešas un konkrētas atbildes. Lavie- rēšana, piemēram, sakot, ka vai tad vajag kādus saukt par lenteņiem vai cērmēm, vienkārši netiks pieļauta. No pēdējās atbil- des būs atkarīgs viss — tā izšķirs ikviena likteni uz mūžiem.

LATVIJU VADA IZGLĪTOTI MUĻĶI

DDD: *Būtībā ik diena jā- dzīvo tā, lai jebkurā brīdī mēs spētu sniegt šo pēdējo konkrēto atbildi.*

Aivars Garda: Jā, katru dienu un it visā sevi jāpārbauda. Es šobrīd pie- skāros elementāriem jau- tājumiem. Mēs varētu par to arī nerunāt, bet tas ir mūsu komandas pienā- kums. Dzīvās Ētikas Mā- cības Autors ikvienam, kurš Mācību ir pieņēmis, uzdod pienākumu kā ele- mentāras patiesības aplie-

cināt Reinkarnācijas, Cēlo- ņu un Seku, Kosmiskās Hierarhijas likumus. Mā- cības sekotājam jāaplieci- na arī Neredzamās Valdi- bas jeb Šambalas eksis- tence. Mēs neesam vainīgi, ka to zinām, bet **izglītotie muļķi** nezina. Nekādi ap- stākļi nevar būt par šķēr- sli, lai mēs atteiktos no sa- vām zināšanām.

Gribu precizēt, ka ne katrs, kurš nezina šīs Pa- tiesības, ir izglītoti muļ- ķis. Par izglītotiem muļ- ķiem Mācībā sauc tikai tos, kuru **pienākums** ir zināt, taču viņi to nezina. Piemē- ram, valsts vadītājiem, poli- tiķiem un zinātniekiem obligāti jāzina Dzīvās Ēti- kas Mācībā teiktais. Zināt- ņu akadēmijas prezidenti *stradiņi, ekmaņi* nedrīkst nezina Patiesību.

Ja esi profesors vai aka- dēmiķis un nesaproti, ko, piemēram, raksta “DDD”, tad tu esi **izglītoti muļķis** pat ar visiem saviem titu- liem. Taču, ja esi, vienkār- šā darba darītājs, kurš ne- zina, tevi nevar saukt par izglītotu muļķi. Tā sauca- mo vienkāršo profesiju pārstāvji ir nākuši šajā pa- saulē ar mērķi pildīt kon- krētu darbu. Sabiedrība

nevar prasīt no viņiem to zināšanu līmeni, ko tā pra- sa no tiem, kuriem ir am- bicijas uzskatīt sevi par sabiedrības “krējumu”, par tā saucamo “elīti”. Svarī- gi, ka viņiem ir spēja uzti- cēties pareizajam, spēja uztvert Patiesību un nostā- ties tā pusē, kurš zina.

Mūsu valsti vada **izglīto- ti muļķi**. Ja kāds no var- turīgiem domā, ka viņš tāds nav, lai paceļ roku — es viņam uzdošu dažus elemen- tārus jautājumus, un viss ātri kļūs skaidrs. Esmu ga- tavs runāt ar jebkuru, vai viņš būtu valsts vadītājs, zinātnieks vai akadēmiķis. Zinu tikai vienu akadēmi-

ķi, kurš nav izglītoti muļ- ķis. Tas ir Andris Buiķis, — interviju ar viņu vēl pavi- sam nesen varēja lasīt laikrakstā “DDD”.

Šeit gan jāmin vēl kāds aspekts. Nepietiek vien ar to, ka cilvēks zina Patiesi- bu. Jārūnā arī par **drosmi**

Juridiskās komisijas vadi- tājam **Solvītai Āboltiņai** un daudziem citiem juristiem. Taču neviens tā arī neko ne- saprata, lai gan grāmatā paustas elementāras pa- tiesības.

Tā ir **izglītoti muļķa** īpašība — nespēja saprast

“Kas gan cits, ja ne riebiģi tārpi, ir šie iebrucēji? Lai tie latvietīši, kuri satraukušies par maniem izteikumiem, atbild, kas ir okupanti?”

un **uzdrīkstēšanos**. Neiz- slēdzu, ka daudzi tā sau- camie *rērihieši*, kuri seko Dzīvās Ētikas Mācībai, vismaz teorētiski zina to, par ko runāju. Taču viņi ir tik glēvi un uzdrīkstēties nespējīgi, ka mums arī ar viņiem nav nekā kopēja. Viena lieta ir teorētiski ap- gūt cīņas mākslu, otra — pielietot to reālā kaujā. Viena lieta ir mājās dau- zīt boksa maisu un domāt, ka esi drosminieks, otra — iziet uz ielas un satikties ar reālu pretinieku. Tā saucamajiem *rērihiešiem* ir bail pielietot zināšanas dzīvē.

Ikvienam jātiecas izzi- nāt Patiesību un jārod se- vī drosmē to arī aizstāvēt. Mēs saņemam sēru vēsti par izdevniecības “Vieda” autora, LNF biedra, aiz- sarga Anda Lūsiņa nāvi. Tieši Andis Lūsiņš, ko la- sītāji pazīst kā Koknesi, bija patiesi gudrs cilvēks. Nebūdam pēc izglītības jurists, viņš zināja daudz vairāk par atzītiem juris- tiem, no kuriem vairums patiesībā ir **izglītoti muļ- ķi**. Koknesis sarakstīja grāmatu “Tautu tiesības”. Tajā skaidri un izsmeloši izskaidrotas patiesās tau- tu tiesības. Šo grāmatu, ce- rot uz sapratni, uzdāvinā- jām toreizējai Saeimas

elementāras lietas. Atce- ros, kāds cilvēks, kurš ļoti augstu vērtē advokātu An- dri Grūtupu, man jautāja, vai tiešām Andis Koknesis ir gudrāks par pašu Grūtu- pu. Manuprāt, es atbildē- ju: ne tikai par Andri Grū- tupu, bet vēl par desmit tā- diem Grūtupiem un *Gūtu- piem*.

Varam vien apsolīt mū- su lasītājiem, ka mēs tur- pināsim vērsties pret tum- su, neskatoties uz to, ka **iz- glīto to muļķu varza** ar vi- siem spēkiem grib mūs ap- stādīnāt. Viņi ir nikni, ka zinām vairāk, bet mēs jau neliedzam arī citiem uzzi- nāt - ņemiet grāmatas un lasiet! Diemžēl ir tādi, ku- ri paņem Mācības grāma- tas, palasa un noliek ma- lā, jo viņu stulbie prātni- ti nespēj uztvert. Viņiem cērmes un lenteņi šķiet mī- li un integrējami, bet mēs — ļoti bistami, jo graužam viņu absurdo pasaules uz- skatu. Nav viegli mainīt ne- pareizi izaudzinātu prātu. Ne velti Austrumu gudrība vēsta, ka vislielākais grēks ir nepareizi ievirzīt cilvēku prātus. Grēko gan valdība, gan visu konfesiju bazni- cas. Pareizticīgo baznīca vispār ir mūsu ienaidnie- ku armijas templis.

Intervēja Liene Apine

“Ja esi profesors vai akadēmiķis un nesaproti, ko, piemēram, raksta “DDD”, tad tu esi izglītoti muļķis pat ar visiem saviem tituliem.”

muļķiem, jo tā laika zināt- nieki, pāvesti, kardināli un karaļi stāsta ko pilnīgi ci- tu, neatzīstot un smejoties par Džordano Bruno paus- tajām Patiesībām. Loģis- ki, ka Džordano Bruno un viņa komandai ir savs vē- rējums par apkārtējiem.

Starp citu, Dzīvās Ētikas Mācībā cilvēkus, kuri ne- zina to, kas viņiem būtu jā- zina, sauc par **izglītotiem muļķiem**. Tāpēc ar dziļu cieņu attiecos pret mūsu la- sītājiem. Pat ja viņi līdz galam nesaprot visu, ko rakstām, viņi nojauš, ka paužam Patiesību. Mēs ne- sakām, ka esam tik gudri kā Džordano Bruno. Viņš bija Dieva Sūtnis un jau to- reiz zināja miljoniem rei- žu vairāk, nekā šodien zi- nām mēs. Izvēlējos viņu kā salīdzinājumu tikai tādēļ, lai parādītu lielo kontra- stu, lai cilvēki pareizi sa- prastu notiekošo.

ņem. Bet nekas — nāks laiks un viss mainīsies. Dzīvās Ētikas Mācībā ir teikts, ka Lielā Atnākšana var notikt jebkurā brīdī, tā- dēļ cilvēkiem vienmēr jā- būt modriem un tai gata- viem. Lielās Atnākšanas laikā tumsa tiks pilnībā atdalīta no Gaismas un iz- nīcināta. Visi glēvie un recekļveidīgie-remdenie, kas nav ne tumši, ne gaiši, ne auksti, ne silti, tiks iz- nīcināti, bet tumšie jeb ļaunie — pilnīgi atdalīti no labajiem.

DDD: *Kā cilvēki var ap- liecināt savu piederību un gatavību nostāties Gaismas pusē? Vai, piemēram, pieda- lišanās 16.marta pasāku- mā pie Brīvības pieminek- ļa varētu būt šāds aplieci- nājums?*

A.G.: Jebkura nostāša- nās taisnīguma pusē ir va- jadzīga. Pārvarēt bailes no valdošās politiskās kļie-

Krievs izskaidros okupantiem patiesību

Cien. avīze “DDD”!

Gribu ar Jūsu avīzes starpniecību pa- ziņot, ka gadījumā, ja **Rafs Sultanovs** 16.martā Ventspilī klās galdu latviešu leģionāriem, mans vectēvs ir gatavs ierasties uz šim “dzīrēm”, tikties ar Sulta- novu un citiem okupantiem, iekļūstot. Tā kā Sultanovs neprot latviski ne vār- da, mans vectēvs, kā etniskais krievs, izņē- muma kārtā ir gatavs šim “tupojam” iz- skaidrot krievu valodā leģiona dibināša- nu, vēsturi un savas cīņu gaitas *Waffen SS 19.Latviešu divīzijā*.

Mans vectēvs varētu izstāstīt arī to, kā- du kultūru Latvijai atnesa šie Austrumu sumpurpi. Rīgā viņš dzīvoja plašā dzi- voklī Elizabetes ielā, un drīz tajā iemiti- nāja divus krievu virsniekus. Bija kāds notikums, ko viņš atcerēsies visu mūžu. Kādu dienu, pārnācis no ģimnāzijas (vi- ņam 1940.gadā bija 18 gadi), viņš ierau- dzīja skatu, ko neaizmirsīs nekad! Viens virsnieks (majora pakāpē) tualetes klo- zetā skaloja kartupeļus, bet otrs, novil- cis bikses un istabas vidū izklājis avīzi “Pravda”, pietupies kārtoja savas dabis-

kās vajadzības... Kā izteiktos civilizēts cil- vēks— “iet pa lielo”. Kad okupants pabeid- za, viņš savus izkārnījumus esot sarīti- nājis avīzē, attaisījis logu un tos izmetis. Bet, kad ieraudzījis manu veco, sācis vi- ņam pārmet, ka ceļot mājas, kuru dzi- vokļos nav tualesu... Vecaistēvs tad izjuta tādu šoku, pēc kura ilgi nav varējis atgū- ties.

Tāda, lūk, bija tā “kultūra”, ko atnesa šie Austrumu barbari...

Latviju latviešiem —
Latviešiem darbu un maizi!

Igors Žuravskis

P.S. Ventspils aktīvie nacionālisti, uzzi- nājuši, ka mans vecaistēvs gatavojas ap- meklēt šo “apsprīdi”, nolēma “piekoman- dēt” viņam divus miesassargus, taču viņš kategoriski atteicās. Gribu brīdināt Rafu Sultanovu — ja manam vectēvam kāds sarkanais kaut pirkstu piederus, tad lai pats Dievs stāv tam klāt!

I.Ž.

Grāmata 16.marta noskaņai

Gunards Bērziņš un Edvīns Daiga grā- matā “**Karakalpu stāsti**” apkopojuši trīs- desmit četru latviešu karavīru un pretoša- nās kustības dalībnieku stāstus. Leģionā- ru atmiņas apliecina latviešu varonību cī- ņās par savas tautas un zemes brīvību.

Grāmatas veidotāji cer, ka stāsti palī- dzēs arī jaunajai paaudzei veidot izpratni par patiesu nacionālismu un patriotismu. Ievadvārdos rakstīts: “Vēlamies redzēt iz- augam un nobriestam īstenus latviešus — tādus, kuri nenomaldīsies globalizācijas un multikultūras (lasi — kosmopolītisma) dumbrajā un neticēs mūsu ienaidniekiem, kuri nacionālismu nievā un nomelno. Sar- kanie neonacisti atkal paceļ galvas. Tie iz- plata apmelojumus par latviešu leģionā- riem, rupji aizskar sirmo karavīru godu un cieņu, cenšas garīgi sašķelt latviešu tau- tu.”

Apzinoties, ka leģionāri Latvijas labā vei- kuši daudz varoņdarbu, Gunards Bērziņš iecerējis turpināt darbu, apkopojot citus at- miņu pierakstus vēl vienā izdevumā.

Amerikāņu armijas pulkvedis Vitons lek- cijās ASV Augstākajā Bruņoto spēku ģene- rālštāba koledžā uzsvēra: “*Leģions ir sāpīga ceļa varonība, ko raksturo sīksta pašaiz- liedzība un drosmīga virišķība. To, ko veikušas abas latviešu divīzijas, ir grūti saprast un aprakstīt. Es abu šo divīziju varonības priekšā noliecu galvu.*”

Rīgas Politiski represēto biedrības PAZIŅOJUMS

Rīgas Politiski represēto biedrība aicina represētos un viņu atbalstītājus **25.martā** piedalīties atceres pasākumā pie Brīvības pieminekļa. Pulcēšanās atceres gājienam pie Okupācijas muzeja no pulksten 12:00. Gājiena sākums no Okupācijas muzeja uz Brīvības pieminekli pulksten 12:40.

Pasākums ir pieteikts un saskaņots ar Rīgas domi.

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai iespējams arī,

pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās
un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001
Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**
Radaktora vietniece: **Liene APINE**
Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 - 4,
Rīga LV-1019
tālr./fakss: 67140680
Interneta adrese: WWW.DDDLNF.COM
E-pasts: DDD.LNF@GMAIL.COM

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ofsetiespiedums, metriens 5 000, apjoms 2 x A 2

KĀ NOVĒRST KRIMINOĢĒNO SITUĀCIJU LATVIJĀ?

Situācijā, kad valsts izmisīgi cenšas taupīt līdzekļus, tajā skaitā arī uz vismazāk aizsargātāko iedzīvotāju rēķina, der aizdomāties par to, cik lielas summas no nodokļu maksātāju naudas tiek tērētas cietumiem. Pēc presē pieejamās informācijas viens ieslodzītais valstij izmaksā desmit latu dienā. Lielāko daļu no šīs summas veido izmaksas pašu ieslodzījuma vietu uzturēšanai, darbinieku algošanai u.tml. Divpadsmit Latvijas cietumos izmitināto ieslodzīto skaits jau krietni pārsniedz septiņus tūkstošus. Tātad summa to uzturēšanai gadā sasniedz vismaz 25,5 miljonus. Minēšu savas pārdomas, kā valsts varētu ne tikai ietaupīt, bet arī risināt dažādas nopietnas problēmas.

Nav noslēpums, ka vismaz divas trešdaļas cietumnieku ir svešautieši. Lielākā daļa – okupanti un to pēcteči, tātad personas, kas mūsu valstī ne vien nelikumīgi mitinās, bet arī atļaujas šeit veikt noziegumus. Šādu individuālo paciešana (kur nu vēl uzturēšana!) ir, maigi sakot, **amoralā**. Tāpēc nepieciešamas likuma normas, kas noteiktu, ka visiem **nepilsoņiem, jauni-**

niem un ārvalstniekiem, ja tie veikusi noziegumu, pēc soda izciešanas ir atņemama jebkāda uzturēšanās atļauja, un tie ir izraidāmi no valsts. Tas būtu arī neliels, bet nozīmīgs solis ceļā uz atbrīvošanos no lielā okupantu skaita. Bez tam šāda valsts politika mazinātu riskus, ko varētu nodarīt jauni iespējamie imigrācijas viļņi, jo, kā zināms, imigrācija un noziedzība ir savstarpēji cieši saistītas.

Liela daļa ieslodzīto ir arī tādi, kas veikusi noziegumus atkārtoti. Seit, manuprāt, rodas jautājums par nepieciešamību atjaunot nāvessodu. Pastāv virkne noziedzīgu nodarījumu, piemēram, narkotiku izplatīšana, bērna nogalināšana vai seksuāla izmantošana, par kuru veikšanu, pēc manām domām, nāvessods ir vienīgais samērīgais soda mērs. Šajā sarakstā es ierindotu arī tādus noziegumus kā kukuļņemšana, valsts īpašuma izsaimniekošana, valsts nodevība u.tml. Bet nāvessods ir jāpiespriež arī par recidīvismu. Uzskatu, ka personas, kas jau vairākas reizes tiesātas atkal veic noziegumu, skaidri parāda, ka nevēlas mainīties. Nedomāju, ka varam atļauties uzturēt profesionālus

noziedzniekus un personas, kas parazitē uz pārējās sabiedrības rēķina,

tājiem šim mērķim nevajadzētu tērēt nevienu pašu santīmu. Visiem ieslodzī-

"...nepieciešamas likuma normas, kas noteiktu, ka visiem nepilsoņiem, jauni-
niem un ārvalstniekiem, ja tie veikusi noziegumu, pēc soda izciešanas ir atņemama jebkāda uzturēšanās atļauja, un tie ir izraidāmi no valsts."

gan esot brīvībā, gan atrodoties ieslodzījuma vietā.

Istenojot iepriekš minētos punktus, valstij būtu iespēja atbrīvoties no liela skaita ieslodzīto, kā arī krietni mazināt kriminogēno situāciju. Līdz ar to tiktu krietni ietaupīti līdzekļi, kas no valsts budžeta tiek tērēti daudzu cietumu uzturēšanai. Tomēr uzskatu, ka nodokļu maksā-

juma vietu uzturēšanai nepieciešamajiem izdevumiem vajadzētu gulties uz pašu ieslodzīto pleciem. Cietumi būtu pārveidojami par darba nomētņiem. Lai sev piespriešot termiņu nevis atsēž, bet atstrādā! Tad varbūt beidzot arī strādāt iemācīsies un jaunus noziegumus neveiks.

Filips Bobinskis

Kā veikt deokupāciju un dekolonizāciju?

Turpinājums no 6. lpp.

5. Radīt okupantiem un kolonistiem psiholoģiski un fiziski nelabvēlīgus dzīves apstākļus – okupanti neizturēs no paši aizbrauks;

6. Apelēt pie okupantu sirdsapziņas un gaidīt, ka okupanti apzināsies savu noziegumu un to, ka šo noziegumu jānovērš – taisnības vārdā okupanti Latvijā pametīs;

7. Apelēt pie Krievijas sirdsapziņas un gaidīt, ka tā kā PSRS juridiskā mantiniece gūs taisnīguma izpratni un visus Latvijā dzīvojošos okupantus, izmantojot jebkurus paņēmienu, paņems atpakaļ pie sevis;

8. Uzspriecināt Okupācijas pieminekli un tā parādīt, ka Latvijā saimnieki ir latvieši un okupantiem steidzami jāizbrauc uz etnisko dzimteni;

9. Atbalstīt spēkus, kas cīnās par nehumānās Krievijas sagraušanu no iekšpuses vai ārpusē – nebūs varas un spēka, kas morāli, fiziski un finansiāli atbalsta okupantu un kolonistu uzturēšanos Latvijā;

10. Sagraut Latvijas ekonomiku un cerēt, ka okupanti aizbrauks no Latvijas uz citām valstīm, kur labāki materiālie apstākļi un lielāka alga;

11. Latviešiem iegūt ekonomisko varu un kļūt par ekonomikas noteicējiem Latvijā – tā okupanti

darba devēji un okupanti darba ņēmēji tiks izspiesti gan no darba tirgus, gan no Latvijas;

12. Deokupāciju un dekolonizāciju atbalstošajiem cilvēkiem jāklūst par Saeimas deputātiem un ministriem valdībā un jācīnās ar politiskām metodēm;

13. Ticēt un sakoncentrēt latviešu gara spēku enerģētiskā kodolbumbā, kas okupantus un kolonistus satrieks garīgi;

14. Apelēt pie latviešu un draudzīgo cittautiešu sirdsapziņas un godājūtām un atgādināt, ka godīgu un krietnu cilvēku pienākums ir novērst ne tikai noziegumu, bet arī nozieguma sekas;

15. Vērsties ar partizānu metodēm pret nodevīgajiem latviešiem un cilvēkiem, kuri kalpo okupantiem un sagādā okupantiem vēl labākus dzīves apstākļus kā kādā no Krievijas "gubernām", – tātad nodevēju "sišana";

16. Ieaudzīnāt latviešos un latviskumam lojālajos cittautiešos nepatiku pret okupantiem un kolonistiem vai arī tieši otrādi – ieaudzīnāt "mīlestību" un "mīļos" okupantus nogādāt uz viņu etnisko dzimteni, kur tiem būs vislabvēlīgākā vide un nosacījumi pilnveidei, garīgajai izaugsmei un kļūšanai par labiem cilvēkiem;

17. Cerēt un gaidīt, ka palīgā nāks kāds pagai-

dām nezināms ārējs spēks un deokupāciju un dekolonizāciju veiks mūsu vietā, bez mūsu līdzdalības, atnesot to "uz paplātes rīt no rīta brokastīs";

18. Panākt, ka Krievijai uzbrūk par to mazliet stiprāka valsts – okupantiem kā istiem Krievijas patriotiem būs jāiet palīgā savai etniskajai dzimtenei, jo tai būs nepieciešami karavīri un sanitāres;

19. Izmantot informatīvo propāgandu radio, TV, laikrakstos, internetā – okupantiem un kolonistiem jāzina un jāsaprot, ka Latvijā viņi ir noziedznieki un latvieši pieprasa okupantu aizvākšanos no Latvijas;

20. Iefiltrēties visās valsts iestādēs (ministrijās, tiesās, policijā, armijā) un noteiktā X stundā pārņemt varu, pastumt malā glēvos ierēdņus un politikāņus, atjaunot 18.novembra Latviju un veikt deokupāciju un dekolonizāciju;

21. Uzkrāt psihisko enerģiju un iemācīties nogalināt ar acu skatienu, kā arī ar acu skatienu pārvietot 100 tonnas smagus betona blokus – tā okupantus ar visu pieminekli "aizlingosim" aiz Latvijas robežām nepārkāpjot likumus un deklarācijas, kas pārprasītās demokrātijas vārdā aizsargā visu, tikai ne brīvību un neatkarību alkstošu tautu tiesības;

22. Palielināt nacionāl-patriotisko organizāciju stiprumu, aktivizēt praktiskas darbības, kā arī visaptveroši mobilizēt latviešu tautu DDD istenošanai.

Atbalstu vairumu minēto atbildžu, bet uzskatu, ka atbildēs redzamajām darbībām ir jāseko istajā laikā un vajadzīgajā brīdī tā, lai tās, labu gribot, nenodara neatgriezenisku jaunu un vēl vairāk nepadzīlina problēmas. Katrai no atbildēm/darbībām ir gan savi plusi, gan arī minusi. Katra rīcība izsauks no okupantiem lielāku vai mazāku pretdarbību, kuras sekas nav precīzi paredzamas.

Ko par šīm darbībām domā "DDD" lasītājs? Kā rīkoties, lai deokupācija, dekolonizācija un arī deboļševizācija ritētu raitāk un sekmīgāk?

Mareks Gabrišs